

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

EIROPAS KOPIENU TIESA

2005/C 271/01	Tiesas Spriedums (trešā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-416/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Direktīva 85/337/EEK un Direktīva 97/11/EK — Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 80/68/EEK — Gruntsūdeņu aizsardzība pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — Direktīva 91/676/EEK — Ūdens aizsardzība pret lauksaimnieciskas izcelsmes nitrātu radīto piesārņojumu — Cūku audzēšanas saimniecību radītais piesārņojums)	1
2005/C 271/02	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 15. septembrī lietā C-37/03 P <i>BioID AG</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiska un grafiska preču zīme — “BioID” — Absolūts atteikuma pamatojums — Preču zīme, kam nav atšķirtspējas)	1
2005/C 271/03	Tiesas Spriedums (trešā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-121/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Direktīva 85/337/EEK un Direktīva 97/11/EK — Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 80/68/EEK — Gruntsūdeņu aizsardzība pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu — Direktīva 80/778/EEK — Lietošanai pārtikā paredzēta ūdens kvalitāte)	2
2005/C 271/04	Tiesas Spriedums (otrā palāta) 2005. gada 26. maijā lietā C-132/03 (<i>Consiglio di Stato</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Ministero della Salute</i> pret <i>Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons), Federconsumatori</i> , (Regula (EK) Nr. 1139/98 — 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Papildu marķēšanas prasības pārtikas produktiem — Obligāta atzīme par materiāla, kas iegūts no ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO), klātbūtni — Ģenētiski modificētas sojas pupas un kukurūza — Atbrīvojums no prasības nejausa piesārņojuma gadījumā, ja tas nepārsniedz noteiktu pieļaujamo līmeni — Īpašas diētas pārtikas produkti — Zīdaiņi un mazi bērni — Atbrīvojuma piemērošana — Piesardzības princips)	2

2005/C 271/05	Tiesas Spriedums (otrā palāta) 2005. gada 15. septembrī lietā C-199/03 Īrija pret Eiropas Kopienų Komisiju (Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Sociālais fonds — Kopienas finansiālā atbalsta samazināšana — Acīmredzama kļūda novērtējumā — Samērīgums — Tiesiskā drošība — Tiesiskā palāvība)	3
2005/C 271/06	Tiesas Spriedums (otrā palāta) 2005. gada 15. septembrī Apvienotās lietas C-281/03 un C-282/03 (<i>Apelācijas tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Cindu Chemicals BV</i> pret <i>College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen</i> (Direktīva 76/769/EEK — Bīstamas vielas — Iespēja dalībvalstīm izvirzīt papildu nosacījumus biocīda produkta, kura sastāvā ir aktīva viela, kas ir ar Direktīvu noteiktu lietošanas ierobežojumu objekts, laišanai tirgū un lietošanai — Produkti koksnes aizsardzībai, kas satur gudrona eļļas destilātus (slānekļa eļļa un kreozota eļļa) — Produkti koksnes aizsardzībai, kas satur varu, hromu un arsēnu)	3
2005/C 271/07	Tiesas Spriedums (otrā palāta) 2005. gada 15. septembrī lietā C-372/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/439/EEK — Vadītāja apliecība — Minimālais vecums, kāds vajadzīgs noteiktu transportlīdzekļu vadīšanai — Iespēja vadīt citas, nevis tās kategorijas transportlīdzekļus, par kuru ir izdota vadītāja apliecība — Obligātā [transportlīdzekļa] reģistrācija un vadītāja apliecības nomaiņa)	4
2005/C 271/08	Tiesas Spriedums (virspalāta) 2005. gada 5. jūlijā lietā C-376/03 (<i>Gerechtshof te 's-Hertogenbosch</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) D. pret <i>Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen</i> (Nodokļu tiesību akti — Īpašuma nodoklis — Nodokļa atlaide — Dažāda attieksme pret rezidentiem un nerezidentiem — Konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu)	4
2005/C 271/09	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 15. septembrī lietā C-495/03 (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Intermodal Transports BV</i> pret <i>Staatssecretaris van Financiën</i> (Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Pozīcija 8709 — Traktors "Magnum ET120 Terminal Tractor" — EKL 234. pants — Valsts tiesas pienākums uzdot prejudiciālu jautājumu — Nosacījumi — Saistoša izziņa par tarifu, ko trešajai personai izsniedz citas dalībvalsts muitas iestādes attiecībā uz līdzīga veida transportlīdzekļi)	5
2005/C 271/10	Tiesas Spriedums (piektā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-500/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Portugāles Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/34/EK — Tehniskie standarti un noteikumi — Valsts regulējums, ko piemēro ekskursiju kuģiem)	6
2005/C 271/11	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 8. septembrī apvienotajās lietās C-544/03 un C-545/03 (<i>Conseil d'Etat</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Mobistar SA</i> pret <i>Commune de Fléron</i> un <i>Belgacom Mobile SA</i> pret <i>Commune de Schaerbeek</i> (EK līguma 59. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem EKL 49. pants) — Telekomunikāciju pakalpojumi — Direktīva 90/388/EEK — 3.c pants — Visu ierobežojumu atcelšana — Pašvaldību nodevas par GSM izplatīšanas torņiem, mastiem un antenām)	6
2005/C 271/12	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-40/04 (<i>Korkein oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu): <i>Syuichi Yonemoto</i> (Tiesību aktu tuvināšana — Mašīnas — Direktīva 98/37/EK — Valsts tiesību aktu saderība, kas uzliek importētājam pienākumu pārbaudīt tādas mašīnas drošību, kurai ir EK atbilstības deklarācija)	7

2005/C 271/13	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 15. septembrī lietā C-58/04 (<i>Bundesfinanzhof</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Antje Köhler</i> pret <i>Finanzamt Düsseldorf-Nord</i> (Sestā PVN direktīva– Ar nodokli apliekamo darbību izpildes vieta — Preču piegāde uz kruīza kuģa — Pārvadājumi Kopienā — Atbrīvojums no nodokļiem gadījumā, ja apstāšanās notiek ārpus Kopienas — Atbrīvojuma piemērojāmība — tiesvedības valoda)	7
2005/C 271/14	Tiesas Spriedums (otrā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-129/04 (<i>Conseil d'État</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Softibail)</i> pret <i>Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)</i> (Publiskie iepirkumi — Direktīva 89/665/EĒK — Apstrīdēšanas procedūra publiskā iepirkuma piešķiršanas jomā — Personas, kurām jānodrošina iespēja izmantot apstrīdēšanas procedūras — Konsorcijs, kas iesniedzis piedāvājumu — Aizliegums vienam no konsorcijs dalībniekiem individuāli izmantot apstrīdēšanas procedūru — “Ieinteresētības iegūt tiesības veikt iepirkumu” jēdziens)	8
2005/C 271/15	Tiesas Spriedums (ceturtā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-278/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/88/EK un Direktīva 2001/93/EK — Veterinārās pārbaudes — Cūku aizsardzība — Netransponēšana)	8
2005/C 271/16	Tiesas Spriedums (pirmā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-288/04 (<i>Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>AB</i> pret <i>Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk</i> (Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās — Civildienesta noteikumi — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība — Vietējais darbinieks, kas strādā Komisijas pārstāvniecībā Austrijā — Nodokļu režīms)	9
2005/C 271/17	Tiesas Spriedums (ceturtā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-427/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/16/EK — Eiropas tīkli — Eiropas porsasto dzelzceļu sistēmas savstarpējā izmantojamība — Netransponēšana)	9
2005/C 271/18	Tiesas Spriedums (ceturtā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-448/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/40/EK — Tādu lēmumu savstarpēju atzīšana, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	10
2005/C 271/19	Tiesas Spriedums (ceturtā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-462/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/40/EK — Tādu lēmumu savstarpēja atzīšana, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	10
2005/C 271/20	Tiesas Spriedums (piektā palāta) 2005. gada 14. jūlijā lietā C-31/05 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2002/19/EK, 2002/20/EK un 2002/21/EK — Tīkli un pakalpojumi — Elektroniskās komunikācijas — Kopējie reglamentējošie noteikumi — Netransponēšana paredzētajā termiņā)	11
2005/C 271/21	Tiesas Spriedums (sestā palāta) 2005. gada 8. septembrī lietā C-57/05 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/46/EK — Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	11

2005/C 271/22	Tiesas Rīkojums (ceturtā palāta) 2005. gada 21. jūnijā apvienotajās lietās C-483/00, C-485/00 līdz C-488/00, C-492/00 līdz C-494/00, C-496/00, C-500/00 un C-21/01 (<i>Tribunale amministrativo regionale del Lazio</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu): Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-483/00), un Azienda Agricola Antonio Tonon pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), piedaloties: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-485/00), un Azienda Agricola Beniamino Brutti u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), piedaloties: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica u.c. (C-486/00), un Cooperativa Nuova Latte Srl pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-487/00), un Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-488/00), un Giuseppe De Marchi u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-492/00), un Ferdinando Pavane.a. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-493/00), un Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Toscana (C-494/00), un Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-496/00), un Azienda Agricola Pietro Baita u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-500/00), un Giorgio Accarini u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-21/01) (<i>Lauksaimniecība — Tirgu kopējā organizācija — Piens un piena produkti — Papildmaksājumi par pienu — Regulas (EEK) Nr. 3950/92 un 536/93 — References daudzums — Labojums a posteriori</i>) 12
2005/C 271/23	lieta C-284/05: Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 15. jūlijā 13
2005/C 271/24	lieta C-289/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Rovaniemen hallinto-oikeus</i> 2005. gada 15. jūlija rīkojumu lietā <i>Länsstyrelsen i Norrbottens län</i> pret <i>Lapin liitto</i> 13
2005/C 271/25	lieta C-298/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht Münster</i> 2005. gada 5. jūlija lēmumu lietā <i>Colombus Container Services B.V.B.A.</i> pret <i>Finanzamt Bielefeld-Innenstadt</i> 14
2005/C 271/26	lieta C-303/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Beļģijas <i>Arbitragehof</i> 2005. gada 13. jūlija lēmumu lietā bezpeļņas organizācija <i>Advocaten voor de wereld</i> pret <i>Ministerraad</i> 14
2005/C 271/27	lieta C-320/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 22. augustā ierosināja <i>Fred Olsen, S.A.</i> , par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-17/02 <i>Fred Olsen, S.A./Eiropas Kopienu Komisija</i> 14
2005/C 271/28	lieta C-323/05: Prasība pret Apvienoto Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija cēla 2005. gada 24. augustā 15
2005/C 271/29	lieta C-326/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 26. augustā iesniedza <i>Industrias Químicas del Vallés, S.A.</i> , par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-158/03 <i>Industrias Químicas del Vallés, S.A./Eiropas Kopienu Komisija</i> 15

2005/C 271/30	lieta C-329/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Bundesfinanzhof</i> 2005. gada 28. jūnija lēmumu lietā <i>Finanzamt Dinslaken</i> pret <i>Gerold Meindl</i> , trešā persona: <i>Christine Meindl-Berger</i> 16	16
2005/C 271/31	lieta C-330/05: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Hovrätten för övre Norrland</i> 2005. gada 22. augusta rīkojumu lietā <i>Per Fredrik Lennart Granberg</i> pret <i>Lokal åklagare I Haparanda</i> 17	17
2005/C 271/32	lieta C-331/05 P: Apelācija, ko 2005. gada 6. septembrī ierosināja <i>Internationaler Hilfsfonds e.V.</i> par Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2005. gada 11. jūlija rīkojumu lietā T-294/04 <i>Internationaler Hilfsfonds e.V.</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju 17	17
2005/C 271/33	Lietas C-360/01 izslēgšana no reģistra 18	18
2005/C 271/34	Lietas C-108/04 izslēgšana no reģistra 18	18
2005/C 271/35	Lietas C-425/04 izslēgšana no reģistra 18	18
2005/C 271/36	Lietas C-458/04 izslēgšana no reģistra 18	18
PIRMĀS INSTANCES TIESAS		
2005/C 271/37	Paziņojums 19	19
2005/C 271/38	lieta T-300/05: Prasība, kas celta 2005. gada 21. jūlijā — Kipras Republika/Eiropas Kopienų Komisija 19	19
2005/C 271/39	lieta T-301/05: Prasība, kas celta 2005. gada 2. augustā — <i>Guigard</i> /Komisija 19	19
2005/C 271/40	lieta T-305/05: Prasība, kas celta 2005. gada 1. augustā — <i>Balabanis</i> un <i>Le Dour</i> /Komisija 20	20
2005/C 271/41	lieta T-306/05: Prasība, kas celta 2005. gada 10. augustā — <i>Scippacercola</i> un <i>Terezakis</i> /Eiropas Kopienų Komisija 20	20
2005/C 271/42	lieta T-310/05: Prasība, kas celta 2005. gada 12. augustā — <i>ASTEC Global Consultancy</i> /Komisija 21	21
2005/C 271/43	lieta T-311/05: Prasība, kas celta 2005. gada 9. augustā — <i>Rounis</i> /Komisija 22	22
2005/C 271/44	lieta T-312/05: Prasība, kas celta 2005. gada 9. augustā — Eiropas Kopienų Komisija/ <i>E. Alexiadou</i> 22	22
2005/C 271/45	lieta T-316/05: Prasība, kas celta 2005. gada 12. augustā — Kipras Republika/Eiropas Kopienų Komisija 23	23
2005/C 271/46	lieta T-317/05: Prasība, kas celta 2005. gada 16. augustā — <i>Kustom Musical Amplification/ITSB</i> 23	23
2005/C 271/47	lieta T-321/05: Prasība, kas celta 2005. gada 25. augustā — <i>AstraZeneca</i> /Komisija 24	24
2005/C 271/48	lieta T-324/05: Prasība, kas celta 2005. gada 25. augustā — Igaunija/Komisija 24	24
2005/C 271/49	lieta T-341/05: Prasība, kas celta 2005. gada 8. septembrī — Spānijas Karaliste/Eiropas Kopienų Komisija 25	25

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

2005/C 271/50

Jauno Civildienesta tiesas tiesnešu zvēresta nodošana 27

2005/C 271/51

Civildienesta tiesas priekšsēdētāja ievēlēšana 27

II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi*

2005/C 271/52

Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*
OV C 257, 15.10.2005. 28

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-416/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Direktīva 85/337/EEK un Direktīva 97/11/EK — Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 80/68/EEK — Gruntsūdeņu aizsardzība pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu — Direktīva 91/271/EEK — Komunālo notekūdeņu attīrīšana — Direktīva 91/676/EEK — Ūdens aizsardzība pret lauksaimnieciskās izcelsmes nitrātu radīto piesārņojumu — Cūku audzēšanas saimniecību radītais piesārņojums)

(2005/C 271/01)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Lietā C-416/02 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2002. gada 19. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — G. Valero Jordana [G. Valero Jordana]), ko atbalsta Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — K. Mandži [K. Manji], pēc tam K. Vaita [C. White], kam palīdz D. Vaijats [D. Wyatt], QC) pret Spānijas Karalisti (pārstāve — N. Diasa Abada [N. Díaz Abad]), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši Ž. P. Puisošē [J.-P. Puissochet] (referents), S. fon Bārs [S. von Bahr], U. Lehmuss [U. Lohmus] un A. O'Kīfs [A. Ó. Caoimh], ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl], sekretāre M. M. Ferreira [M. M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Nenodrošinot to, ka Vera aglomerācijas komunālos notekūdeņus attīra atbilstoši 5. panta 2. punktam Padomes 1991. gada 21. maija Direktīvā 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu, proti, nenodrošinot rūpīgāku attīrīšanu salīdzinājumā ar to, kāda minēta šīs direktīvas 4. pantā, un nenosakot Rambļu de Mohakaru par jūtīgo zonu, tādējādi pārkāpjot 3. panta 1., 2. un 4. punktu Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvā

91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas.

2) Pārējā daļā prasību noraidīt.

3) Spānijas Karaliste atļūdzina divas trešdaļas no visiem tiesāšanās izdevumiem. Eiropas Kopienu Komisija atļūdzina vienu trešdaļu no visiem tiesāšanās izdevumiem.

4) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 31, 08.02.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 15. septembrī

lietā C-37/03 P BioID AG pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Vārdiska un grafiska preču zīme — "BioID" — Absolūts atteikuma pamatojums — Preču zīme, kam nav atšķirtspējas)

(2005/C 271/02)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-37/03 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2003. gada 3. februārī iesniedza BioID AG, Berlīne (Vācija), atrodas likvidācijas procesā (pārstāvji — A. Nordemans [A. Nordemann], avocat), otrs lietas dalībnieks — Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji — A. fon Milendāls [A. von Mühlen-dahl] un G. Šneiders [G. Schneider]), Tiesa (trešā palāta) šādā

sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši Ž. P. Puisošē [J.-P. Puissochet], S. fon Bārs [S. von Bahr], J. Malenovskis [J. Malenovsky] un A. O'Kīfs [A. Ó Caoimh] (referents), ģenerālvokāts P. Ležē [P. Léger], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 15. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2002. gada 5. decembra spriedumu lietā BioID/ITSB (BioID) (T-91/01, Recueil 2002, II-5159. lpp.) atcelt.
- 2) Apelāciju par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2001. gada 20. februāra lēmumu noraidīt.
- 3) Prasītāja atļūdzina tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

(¹) OV 70, 22.03.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-121/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Direktīva 85/337/EEK un Direktīva 97/11/EK — Dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 80/68/EEK — Gruntsūdeņu aizsardzība pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu — Direktīva 80/778/EEK — Lietošanai pārtikā paredzēta ūdens kvalitāte)

(2005/C 271/03)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Lietā C-121/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 19. martā cēla **Eiropas Kopienu Komisija** (pārstāvis — G. Valero Hordana [G. Valero Jordana]) pret **Spānijas Karalisti** (pārstāve — N. Diasa Abada [N. Díaz Abad]), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši Ž. P. Puisošē [J.-P. Puissochet] (referents), S. fon Bārs [S. von Bahr], U. Lehmušs [U. Lohmus] un A. O'Kīfs [A. Ó Caoimh], ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl] sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) pirms Baiksteras reģionā esošo cūku audzēšanas saimniecību izveidošanas vai to pārveidošanas nenovērtējot to ietekmi un tādējādi pārkāpjot 2. pantu un 4. panta 2. punktu Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvā 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu un vairākos sabiedriskajos ūdens piegādes tīklos Baiksteras reģionā pārsniedzot maksimālo pieļaujamo nitrātu koncentrāciju, kas noteikta I pielikuma C daļas 20. punktā Padomes 1980. gada 15. jūlija Direktīvā 80/778/EEK par lietošanai pārtikā paredzētā ūdens kvalitāti, pārkāpjot šīs direktīvas 7. panta 6. punktu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās direktīvas;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Spānijas Karaliste atļūdzina divas trešdaļas no visiem tiesāšanās izdevumiem. Eiropas Kopienu Komisija atļūdzina vienu trešdaļu no visiem tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 135, 07.06.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrá palāta)

2005. gada 26. maijā

lietā C-132/03 (*Consiglio di Stato* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Ministero della Salute* pret *Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori* (Codacons), *Federconsumatori*, (¹)

(Regula (EK) Nr. 1139/98 — 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Papildu marķēšanas prasības pārtikas produktiem — Obligāta atzīme par materiāla, kas iegūts no ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO), klātbūtni — Ģenētiski modificētas sojas pupas un kukurūza — Atbrīvojums no prasības nejauša piesārņojuma gadījumā, ja tas nepārsniedz noteiktu pieļaujamo līmeni — Īpašas diētas pārtikas produkti — Zīdaiņi un mazi bērni — Atbrīvojuma piemērošana — Piesardzības princips)

(2005/C 271/04)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā C-132/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 28. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 25. martā, tiesvedībā *Ministero della Salute*

pret *Coordinamento delle associazioni per la difesa dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons)*, *Federconsumatori*, piedaloties *Legga delle Cooperative*, *Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIIPA)*, *Adusbef.*, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans] (referents), tiesneši K. Gulmans [C. Gulmann] un R. Šintgens [R. Schintgen], ģenerālvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretāre Mugika Arsamendi [Múgica Arsamendi], galvenā administratore, 2005. gada 26. maijā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

2. panta 2. punkta b) apakšpunkts Padomes 1998. gada 26. maija Regulā (EK) Nr. 1139/98 par obligātu atzīmi, marķējot noteiktus pārtikas produktus, kas ražoti no ģenētiski modificētu organismu daļiņām, kas nav paredzēta Direktīvā 79/112/EEK, ko groza 2000. gada 10. janvāra Komisijas Regula (EK) Nr. 49/2000, ir interpretējams tādējādi, ka tajā paredzētais atbrīvojums no šīs pašas Regulas 2. panta 1. un 3. punktā noteiktā pienākuma — uz pārtikas produktu etiķetēm norādīt par materiāla, kas iegūts no noteiktiem ĢMO, klātbūtni — gadījumā, ja šo klātbūtni izraisa nejaušs piesārņojums un tas proporcionāli nepārsniedz 1 % no produkta, attiecas arī uz īpašas diētas pārtikas produktiem, kas paredzēti zīdaiņiem un maziem bērniem.

(¹) OV C 135, 07.06.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 15. septembrī

lietā C-199/03 Īrija pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Eiropas Sociālais fonds — Kopienas finansiālā atbalsta samazināšana — Acīmredzama kļūda novērtējumā — Samērīgums — Tiesiskā drošība — Tiesiskā palāvība)

(2005/C 271/05)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā C-199/03 par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2003. gada 13. maijā cēla Īrija (pārstāvis — D. O'Hagans [D. O'Hagan], kam palīdz P. Galahers [P. Gallagher], SC, un P. Makgarī [P. McGarry], BL), pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvis — L. Flinnis [L. Flynn]), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta]

[R. Silva de Lapuerta] (referente), R. Šintgens [R. Schintgen], Dž. Arestis [G. Arestis] un J. Klučka [J. Klučka], ģenerālvokāts A. Ticano [A. Tizzano], sekretāre L. Hjuleta [L. Hewlett], galvenā administratore, 2005. gada 15. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 200, 23.08.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 15. septembrī

Apvienotās lietas C-281/03 un C-282/03 (Apelācijas tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Cindu Chemicals BV pret College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (¹)

(Direktīva 76/769/EEK — Bīstamas vielas — Iespēja dalībvalstīm izvirzīt papildu nosacījumus biocīda produkta, kura sastāvā ir aktīva viela, kas ir ar Direktīvu noteiktu lietošanas ierobežojumu objekts, laišanai tirgū un lietošanai — Produkti koksnes aizsardzībai, kas satur gudrona eļļas destilātus (slānekļa eļļa un kreozota eļļa) — Produkti koksnes aizsardzībai, kas satur varu, hromu un arsēnu)

(2005/C 271/06)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Apvienotajās lietās C-281/03 un C-282/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Apelācijas tiesa tirdzniecības un rūpniecības jautājumos (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 26. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 30. jūnijā, tiesvedībā Cindu Chemicals BV pret College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], J. Makarčiks [J. Makarczyk], P. Kūris [P. Kūris] un Dž. Arestis [G. Arestis] (referents), ģenerālvokāts F. Dž. Džeikobss [F. G. Jacobs], sekretāre F. Kontē [M.-F. Contet], galvenā administratore, 2005. gada 15. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīva 76/769/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz dažādu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīvu 94/60/EK, ir interpretējama tādejādi, ka ar to dalībvalstij neļauj izvirzīt citus nosacījumus tāda biocīdā produkta laišanai tirgū un lietošanai, kura aktīvā viela ir iekļauta Direktīvas I pielikumā, nekā tos, kas minēti Direktīvā, tajā pat laikā piemērojot citus Kopienu noteikumus gadījumiem par īpašu nosacījumu izvirzīšanu šim produktam.

(¹) OV C 251, 18.10.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 15. septembrī

lietā C-372/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 91/439/EEK — Vadītāja apliecība — Minimālais vecums, kāds vajadzīgs noteiktu transportlīdzekļu vadīšanai — Iespēja vadīt citas, nevis tās kategorijas transportlīdzekļus, par kuru ir izdota vadītāja apliecība — Obligātā [transportlīdzekļa] reģistrācija un vadītāja apliecības nomaiņa)

(2005/C 271/07)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-372/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 2. septembrī cēla **Eiropas Kopienų Komisija** (pārstāvji — Dž. Brauns [G. Braun] un V. Vilss [W. Wils]) pret **Vācijas Federatīvo Republiku** (pārstāvis — M. Lumma [M. Lumma]), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši K. Gulmans [C. Gulmann], R. Šintgens [R. Schintgen] (referents), Dž. Arestis [G. Arestis] un J. Klučka [J. Klucka], ģenerāladvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 15. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Pieņemot un uzturot spēkā 1998. gada 18. augusta Noteikumus par atļauju personām piedalīties ceļu satiksmē (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr) 6. panta 3. punkta 6. apakšpunktu un 4. pantu, 10. panta 2. punkta pirmo teikumu, 29. panta 1. un 3. punktu, kā arī 47. panta 2. punktu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienā-

kumus, ko tai uzliek 1. panta 2. punkts, 3. pants, 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta trešais ievilkums un 8. panta 2. punkts Padomes 1991. gada 29. jūlija Direktīvā 91/439/EEK par vadītāju apliecībām, kas grozīta ar Padomes 1996. gada 23. jūlija Direktīvu 96/47/EK.

2) Prasību pārējā daļā noraidīt.

3) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 275, 15.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2005. gada 5. jūlijā

lietā C-376/03 (*Gerechthof te 's-Hertogenbosch* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) D. pret *Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen* (¹)

(Nodokļu tiesību akti — Īpašuma nodoklis — Nodokļa atlaide — Dažāda attieksme pret rezidentiem un nerezidentiem — Konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu)

(2005/C 271/08)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-376/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Sertohebosas tiesa, Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 24. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 8. septembrī, tiesvedībā D. pret *Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Ondernemingen buitenland te Heerlen*, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātu priekšsēdētāji P. Janns [P. Jann], K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas] un E. Borgs-Bartets [A. Borg Barthet], tiesneši Ž.-P. Puisošē [J.-P. Puissechet], R. Šintgens [R. Schintgen], N. Kolnerika [N. Colneric], S. fon Bārs, [S. von Bahr] (referents), M. Iešičs [M. Ilesic], J. Malenovskis [J. Malenovsky], J. Klučka [J. Klucka] un U. Lehmušs [U. Lohmus], ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [D. Ruiz-Jarabo Colomer], sekretāre M. F. Kontē [M.-F. Contet], galvenā administratore, 2005. gada 5. jūlijā ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) EKL 56. pants un EKL 58. pants neiestājas pret tādu tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru dalībvalsts nepiešķir nodokļa maksātājiem nerezidentiem, kuru būtiskākā īpašuma daļa atrodas viņu dzīvesvietas valstī, tādas nodokļa atlaides, kādas tā piešķir nodokļa maksātājiem rezidentiem;

2) EKL 56. un 58. pants neiestājas pret to, ka situācijā un apstākļos, kādi ir pamata prāvā, tāds noteikums divpusējā konvencijā par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu kā pamata prāvā esošais netiek piemērots dalībvalsts, kura nav minētās konvencijas līgumslēdzēja puse, rezidentam.

(¹) OV C 289, 29.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 15. septembrī

lietā C-495/03 (Hoge Raad der Nederlanden lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Intermodal Transports BV* pret *Staatssecretaris van Financiën* (¹)

(Kopējais muitas tarifs — Tarifu pozīcijas — Klasifikācija Kombinētajā nomenklatūrā — Pozīcija 8709 — Traktors "Magnum ET120 Terminal Tractor" — EKL 234. pants — Valsts tiesas pienākums uzdot prejudiciālu jautājumu — Nosacījumi — Saistoša izziņa par tarifu, ko trešajai personai izsniedz citas dalībvalsts muitas iestādes attiecībā uz līdzīga veida transportlīdzekli)

(2005/C 271/09)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-495/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 21. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 24. novembrī, tiesvedībā *Intermodal Transports BV* pret *Staatssecretaris van Financiën*, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jāns [P. Jann], tiesneši K. Lēnartss [K. Lenaerts], K. Šimans [K. Schieman] (referents), E. Juhāss [E. Juhász] un M. Ilesičs [M. Ilesič], ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 15. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) EKL 234. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja valsts tiesas izskatāmā prāvā, kas attiecas uz noteiktas preces tarifu klasifikāciju, trešajai personai šajā prāvā citas dalībvalsts muitas dienesti izsniedz saistošu izziņu par tarifu par līdzīgu preci un ja minētā tiesa šajā saistošajā izziņā par tarifu veikto tarifu klasifikāciju uzskata par kļūdainu, tad tas

— neuzliek tiesai, kuras spriedumi ir pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, pienākumu uzdot Tiesai prejudiciālus jautājumus,

— pats par sevi automātiski neuzliek tiesai, kuras spriedumi nav pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, pienākumu uzdot Tiesai jautājumus par interpretāciju.

Tiesai, kuras spriedumi nav pārsūdzami saskaņā ar iekšējām tiesībām, jebkurā gadījumā, ja tai rodas jautājums par Kopienu tiesību interpretāciju, ir jāizmanto savas tiesības vērsties Tiesā, ja vien tā nekonstatē, ka uzdodamie jautājumi nav atbilstīgi vai ka Tiesa jau ir interpretējusi attiecīgās Kopienu tiesību normas, vai ka Kopienu tiesību pareiza piemērošana ir tik acīmredzama, ka neatliek nekādas šaubas; šādas iespējamības esamība ir jāizvērtē, ņemot vērā Kopienu tiesību specifiskās īpašības, sevišķās grūtības, kas rodas, tās interpretējot, un atšķirīgas judikatūras risku Kopienā; šajā ziņā iepriekš minētās saistošās izziņas par tarifu esamība liek šai tiesai būt īpaši uzmanīgai, izvērtējot, vai pastāv pamatotas šaubas attiecībā uz pareizu Kombinētās nomenklatūras piemērošanu, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, ko groza Komisijas 1998. gada 26. oktobra Regula (EK) Nr. 2261/98, jo īpaši ņemot vērā trīs iepriekš minētos novērtēšanas elementus.

2) Kombinētās nomenklatūras pozīcija 8709 ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neietver transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar 132 kW jaudas dīzeļmotoru ar 2 500 apgriezieniem minūtē, kā arī automātisko transmisiju ar četriem pāresumiem uz priekšu un vienu pārnesumu atpakaļgaitai, ar aizvērtu kabīni un ar 60 cm augstumā paceļamu paceļšanas plāksni, kam ir 32 000 kg iekraušanas jauda, ļoti īss griešanās rādiuss un kas tiek izmantots puspiekabju pārvietošanai pa zemi un rūpnieciskās celtnēs. Šāds transportlīdzeklis faktiski nav nedz kravas transportētājs preču transportēšanai, nedz dzelzceļa platformās izmantojams vilcējs minētās pozīcijas nozīmē.

(¹) OV C 21, 24.01.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-500/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/34/EK — Tehniskie standarti un noteikumi — Valsts regulējums, ko piemēro ekskursiju kuģiem)*

(2005/C 271/10)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Lietā C-500/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 26. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Kaeiros [A. Caeiros]) pret Portugāles Republiku (pārstāvji — L. H. Fernandes [L. I. Fernandes] un Ž. Loiša [J. Lois]), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], tiesneši R. Šintgens [R. Schintgen] un P. Kūris [P. Kūris], ģenerālvokāts F. Dž. Džeikobss [F. G. Jacobs], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) pieņemot 1998. gada 19. septembra ministrijas lēmumu Nr. 783/98, nepaziņojot par tā projektu Eiropas Kopienu Komisijai, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 8. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK (ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā un noteikumus attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem;

2) piespriet Portugāles Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 21, 24.01.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 8. septembrī

apvienotajās lietās C-544/03 un C-545/03 (*Conseil d'Etat* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Mobistar SA* pret *Commune de Fléron* un *Belgacom Mobile SA* pret *Commune de Schaerbeek* ⁽¹⁾*(EK līguma 59. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem EKL 49. pants) — Telekomunikāciju pakalpojumi — Direktīva 90/388/EEK — 3.c pants — Visu ierobežojumu atcelšana — Pašvaldību nodevas par GSM izplatīšanas torņiem, mastiem un antenām)*

(2005/C 271/11)

(tiesvedības valoda — franču)

Apvienotajās lietās C-544/03 un C-545/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Conseil d'Etat* (Valsts Padome, Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 8. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 23. decembrī, tiesvedībā *Mobistar SA* (C-544/03) pret *Commune de Fléron* un *Belgacom Mobile SA* (C-545/03) pret *Commune de Schaerbeek*, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [P. Jann], tiesneši K. Lēnartss [K. Lenaerts], N. Kolnerika [N. Colneric] (referente), E. Juhāss [E. Juhász] un M. Ilešičs [M. Ilešič], ģenerālvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretāre M. F. Kontē [M.-F. Contet], galvenā administratore, 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) EK līguma 59. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 49. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neiestājas pret valsts iestādes vai pašvaldības tiesisko regulējumu, kas paredz tādu nodevu par mobilo un personisko sakaru infrastruktūru, ko izmanto, veicot licencē vai atļaujā paredzētās darbības, ko vienādi piemēro valsts un citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem un kas vienādā veidā ietekmē iekšzemes pakalpojumu sniegšanu vienā dalībvalstī un pakalpojumu sniegšanu starp dalībvalstīm;

2) 3.c pants Komisijas 1990. gada 28. jūnija Direktīvā 90/388/EEK par konkurenci telekomunikāciju pakalpojumu tirgū, kuru attiecībā uz neierobežotas konkurences ieviešanu telekomunikāciju tirgū grozījusi Komisijas 1996. gada 13. marta Direktīva 96/19/EK, neattiecas uz nodokļu pasākumiem, kas tiek piemēroti mobilo sakaru infrastruktūrai, izņemot gadījumus, kad tie tieši vai netieši uzlabo to operatoru stāvokli, kuriem ir vai ir bijušas īpašas vai izņēmuma tiesības, un tādējādi, kaitējot jaunajiem operatoriem, būtiski ietekmē konkurenci.

⁽¹⁾ OV C 47, 21.02.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-40/04 (*Korkein oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*): *Syuichi Yonemoto* ⁽¹⁾*(Tiesību aktu tuvināšana — Mašīnas — Direktīva 98/37/EK — Valsts tiesību aktu saderība, kas uzliek importētājam pienākumu pārbaudīt tādas mašīnas drošību, kurai ir EK atbilstības deklarācija)*

(2005/C 271/12)

(tiesvedības valoda — somu)

Lietā C-40/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Korkein oikeus* (Somija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 30. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 3. februārī, krimināllietā pret *Syuichi Yonemoto*, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jāns [P. Jann], tiesneši K. Lēnartss [K. Lenaerts], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] (referents), E. Juhāss [E. Juhász] un M. Ilešičs [M. Ilešič], ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [L. A. Geelhoed], sekretāre K. Štranca [K. Sztranc], administratore, 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvas 98/37/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz mašīnām noteikumi iestājas pret tādu valsts tiesību noteikumu piemērošanu, saskaņā ar kuriem importētājam, kas kādā dalībvalstī ievēd citā dalībvalstī ražotu mašīnu, kurai ir "CE" apzīmējums un EK atbilstības deklarācija, ir jānodrošina, ka šī mašīna atbilst šajā direktīvā noteiktajām drošības un veselības aizsardzības pamatprasībām.

2. Minētie direktīvas noteikumi neiestājas pret tādu valsts tiesību noteikumu piemērošanu, kas importētājam, kas kādā dalībvalstī ievēd citā dalībvalstī ražotu mašīnu, uzliek pienākumu:

— pirms mašīnas piegādes lietotājam nodrošināt, ka tai ir "CE" apzīmējums un EK atbilstības deklarācija ar tulkojumu importēšanas dalībvalsts valodā vai valodās, kā arī lietošanas instrukcija ar tulkojumu minētās valsts valodā vai valodās;

— pēc tam, kad mašīna ir piegādāta lietotājam, sniegt valsts kontroles iestādēm visu lietderīgo informāciju un sadarbības ar tām, ja izrādās, ka šī mašīna rada risku drošībai vai veselībai, ar nosacījumu, ka ar šādām prasībām importētājam netiek uzlikts pienākums pašam pārbaudīt mašīnas atbilstību

šajā direktīvā paredzētajām drošības un veselības pamatprasībām.

3. EKL 10. pants un 249. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz dalībvalstij piemērot kriminālsodus, lai lietderīgi nodrošinātu Direktīvā 98/37 paredzēto pienākumu ievērošanu, ar nosacījumu, ka šie sodi ir analogi tiem sodiem, kas piemērojami par līdzīga rakstura un nozīmes valsts tiesību noteikumu pārkāpumiem un ka jebkurā gadījumā tie ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

⁽¹⁾ OV C 85, 03.04.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 15. septembrī

lietā C-58/04 (*Bundesfinanzhof lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) *Antje Köhler* pret *Finanzamt Düsseldorf-Nord* ⁽¹⁾*(Sestā PVN direktīva— Ar nodokli apliekamo darbību izpildes vieta — Preču piegāde uz kruīza kuģa — Pārvaļājumi Kopienā — Atbrīvojums no nodokļiem gadījumā, ja apstāšanās notiek ārpus Kopienas — Atbrīvojuma piemērojamība — tiesvedības valoda)*

(2005/C 271/13)

(vācu)

Lietā C-58/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Bundesfinanzhof* [Federālā finanšu tiesa] (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 23. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 11. februārī, tiesvedībā *Antje Köhler* pret *Finanzamt Düsseldorf-Nord*, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jāns [P. Jann], tiesneši N. Kolnerika [N. Colneric], K. Šimans [K. Schiemann] (referents), E. Juhāss [E. Juhász] un E. Levits, ģenerāladvokāts L. M. Pojarešs Maduru [L. M. Poiares Maduro], sekretāre M. Fereira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 15. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Kuģa apstāšanās trešo valstu ostās, kuras laikā pasažieri var atstāt kuģi pat uz īsu laika posmu, ir uzskatāma par "apstāšanos ārpus Kopienas" 8. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1992. gada 14. decembra Direktīvu 92/111/EEK, ar ko groza Direktīvu 77/388 un ievieš vienkāršošanas pasākumus attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļiem.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-129/04 (*Conseil d'État lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) *Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) pret Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)* (¹)

(Publiskie iepirkumi — Direktīva 89/665/EEK — Apstrīdēšanas procedūra publiskā iepirkuma piešķiršanas jomā — Personas, kurām jānodrošina iespēja izmantot apstrīdēšanas procedūras — Konsorcijs, kas iesniedzis piedāvājumu — Aizliegums vienam no konsorcijs dalībniekiem individuāli izmantot apstrīdēšanas procedūru — "Ieinteresētības iegūt tiesības veikt iepirkumu" jēdziens)

(2005/C 271/14)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-129/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Conseil d'État* [Valsts padome] (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 25. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 9. martā, tiesvedībā *Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail)* pret *Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)*, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši K. Gulmans [C. Gulmann] (referents), R. Šintgens [R. Schintgen], Dž. Arestis [G. Arestis] un J. Klučka [J. Klučka], ģenerālvokāte K. Štiksa-Hakla [C. Stix-Hackl], sekretāre K. Štranca [K. Sztranc], administratore, 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. pants Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvā 89/665 par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas [apstrīdēšanas] procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām [būvdarbu publiskos iepirkumus], ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvu 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai, šajā sakarā ir jāinterpretē tā, ka saskaņā ar to nav aizliegts valsts tiesībās noteikt, ka tāda konsorcijs dalībnieki, kam nav juridiskas personas statusa un kas piedalījies publisko iepirkumu piešķiršanas procedūrā, bet kam minētais iepirkums nav piešķirts, lēmumu par iepirkuma piešķiršanu var apstrīdēt tikai kopīgi, nevis tikai viens no tā dalībniekiem atsevišķi.

2. pants Tāpat tas būs gadījumā, ja visi šāda konsorcijs dalībnieki rīkosies kopīgi, bet viena no tā dalībniekiem iesniegtā prasība tiks atzīta par nepieņemamu.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtnā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-278/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/88/EK un Direktīva 2001/93/EK — Veterinārās pārbaudes — Cūku aizsardzība — Netransponēšana)

(2005/C 271/15)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-278/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 29. jūnijā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Brauns [G. Braun] un A. Bordess [A. Bordes]) pret Vācijas Federatīvo Republiku (pārstāvji — A. Timane [A. Tiemann]), Tiesa (ceturtnā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [K. Lenaerts], tiesneši M. Ilešičs [M. Ilešič] un E. Levits (referents), ģenerālvokāts M. Pojarešs Maduru [M. Póiares Maduro], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīvu 2001/88/EK un Komisijas 2001. gada 9. novembra Direktīvu 2001/93/EK, ar ko groza Direktīvu 91/630/EEK, kura nosaka minimālos standartus cūku aizsardzībai, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas;

2) Vācijas Federatīvā Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 228, 11.09.2004.

attiecībā uz valstu administratīvajām un tiesu iestādēm tādā mērā, ka tās nevar veikt autonomu attiecīgo darba attiecību kvalifikāciju.

(¹) OV C 251, 09.10.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-288/04 (*Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *AB* pret *Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk* (¹)

(Protokols par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās — Civildienesta noteikumi — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība — Vietējais darbinieks, kas strādā Komisijas pārstāvēniecībā Austrijā — Nodokļu režīms)

(2005/C 271/16)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-288/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 28. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 6. jūlijā, tiesvedībā *AB* pret *Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk*, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jans [P. Jann], tiesneši K. Lēnartss [K. Lenaerts], K. Šimans [K. Schieman], E. Juhāss [E. Juhász] (referents) un M. Ilešičs [M. Ilešič], ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [L. A. Geelhoed], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Piemērojot Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās 13. un 16. pantu, Kopienas iestādes lēmumam, ar kuru nosaka kāda tā darbinieka statusu un nodarbināšanas kārtību, ir saistošs raksturs

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-427/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/16/EK — Eiropas tīkli — Eiropas porsasto dzelzceļu sistēmas savstarpējā izmantojamība — Netransponēšana)

(2005/C 271/17)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Lietā C-427/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 5. oktobrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Vilss [W. Wils] un G. Zavoss [G. Zavvos]) pret Grieķijas Republiku (pārstāvji — N. Dafniu [N. Dafniou]), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [K. Lenaerts], tiesneši M. Ilešičs [M. Ilešič] un E. Levits (referents), ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpējo izmantojamību, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Grieķijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 6, 08.01.2005.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-448/04 Eiropas Kopienų Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/40/EK — Tādu lēmumu savstarpēju atzīšana, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu — Netransponēšana noteiktajā termiņā)*

(2005/C 271/18)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-448/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 27. oktobrī cēla Eiropas Kopienų Komisija (pārstāves — K. O'Reilija [C. O'Reilly] un A.-M. Rušo-Žoē [A.-M. Rouchaud-Joët]) pret Luksemburgas Lielhercogisti (pārstāvis — Z. Šrainers [S. Schreiner]), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [K. Lenaerts], tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] un M. Ilesičs [M. Ilešič] (referents), ģenerālvokāts M. Pojarešs Maduru [M. Poiares Maduro], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvu 2001/40/EK par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu, izņemot tās 7. pantu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 314, 18.12.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-462/04 Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/40/EK — Tādu lēmumu savstarpēja atzīšana, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu — Netransponēšana noteiktajā termiņā)*

(2005/C 271/19)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietā C-462/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 29. oktobrī cēla Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — K. O'Reilija [C. O'Reilly] un E. di Maršs [E. de March]) pret Itālijas Republiku (pārstāvis — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], kam palīdz advokāts A. Čingolo [A. Cingolo]), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [K. Lenaerts], tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] un M. Ilesičs [M. Ilešič] (referents), ģenerālvokāts M. Pojarešs Maduru [M. Poiares Maduro], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvu 2001/40/EK par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu, izņemot tās 7. pantu, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 08.01.2005.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2005. gada 14. jūlijā

lietā C-31/05 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2002/19/EK, 2002/20/EK un 2002/21/EK — Tīkli un pakalpojumi — Elektroniskās komunikācijas — Kopējie reglamentējošie noteikumi — Netransponēšana paredzētajā termiņā)

(2005/C 271/20)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-31/05 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2005. gada 28. janvārī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis M. Šoters [M. Shotter]) pret Francijas Republiku (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues] un S. Ramē [S. Ramet]), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], tiesneši P. Kūris [P. Kūris] un Dž. Arestis [G. Arestis], ģenerāladvokāts A. Ticano [A. Tizzano], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 14. jūlijā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva), Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva), Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas;

2) piespriet Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 82, 02.04.2005.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2005. gada 8. septembrī

lietā C-57/05 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/46/EK — Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 271/21)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietā C-57/05 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2005. gada 9. februārī cēla **Eiropas Kopienu Komisija** (pārstāvis — Ž. P. Kepēns [J.-P. Keppenne]) pret **Francijas Republiku** (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues], E. Beljāra [E. Belliard] un R. Lūsli-Surana [R. Loosli-Surrans]), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Bordžs-Bartē [A. Borg Barthet], tiesneši S. fon Bārs [S. von Bahr] un A. O'Kīfs [A. Ó'Caomh] (referents), ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [L. A. Geelhoed], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 8. septembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīvu 2002/46/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 82, 02.04.2005.

TIESAS RĪKOJUMS

(ceturtnā palāta)

2005. gada 21. jūnijā

apvienotajās lietās C-483/00, C-485/00 līdz C-488/00, C-492/00 līdz C-494/00, C-496/00, C-500/00 un C-21/01 (Tribunale amministrativa regionale del Lazio lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu): Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-483/00), un Azienda Agricola Antonio Tonon pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), piedaloties: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-485/00), un Azienda Agricola Beniamino Brutti u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), piedaloties: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica u.c. (C-486/00), un Cooperativa Nuova Latte Srl pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-487/00), un Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-488/00), un Giuseppe De Marchi u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-492/00), un Ferdinando Pavane.a. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-493/00), un Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Toscana (C-494/00), un Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-496/00), un Azienda Agricola Pietro Baita u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-500/00), un Giorgio Accarini u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-21/01) ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — Tirgu kopējā organizācija — Piens un piena produkti — Papildmaksājumi par pienu — Regulas (EEK) Nr. 3950/92 un 536/93 — References daudzums — Labojums a posteriori)

(2005/C 271/22)

(Tiesvedības valoda — itāļu)

lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Tribunale amministrativa regionale del Lazio (Lācijas reģiona administratīvā tiesa, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2000. gada 6. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2000. gada 29. decembrī, tiesvedībā Azienda Agricola Nardoni di Benedetto Nardoni pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-483/00), un Azienda Agricola Antonio Tonon pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), piedaloties: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-485/00), un Azienda Agricola Beniamino Brutti u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), piedaloties: Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica u.c. (C-486/00), un Cooperativa Nuova Latte Srl pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-487/00), un Azienda Agricola Fermo e Gabriele Borini ss pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-488/00), un Giuseppe De Marchi u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-492/00), un Ferdinando Pavan u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C 493/00), un Associazione dei Produttori di Latte delle Terre del Granducato u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Toscana (C-494/00), un Associazione Agricola Produttori Castellani Soc. coop. arl u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-496/00), un Azienda Agricola Pietro Baita u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (C-500/00), un Giorgio Accarini u.c. pret Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA), Ministero del Tesoro, del Bilancio e della Programmazione Economica (C-21/01), Tiesa (ceturtnā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Kūns Lēnartss [K. Lenaerts], tiesneši N. Kolnerika [N. Colneric] (referente) un H. N. da Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2005. gada 21. jūnijā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1. un 4. pants Padomes 1992. gada 28. decembra Padomes Regulā (EEK) Nr. 3950/92, ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē, kā arī 3. un 4. pants Komisijas 1993. gada 9. marta Regulā (EEK) Nr. 536/93, ar ko nosaka īpašus noteikumus par papildmaksājumu piemērošanu pienam un piena produktiem, ir interpretējami tādējādi, ka tie neiestājas pret to, ka dalībvalsts pēc kontroļu veikšanas, labo individuālos, katram ražotājam piešķirtos references daudzumus un tā rezultātā pēc neizmanto to references daudzumu atkārtotas piešķiršanas pārreķina veicamos papildmaksājumus, kad beidzies šo maksājumu veikšanas termiņš par attiecīgo piena gadu.

⁽¹⁾ OV C 118, 21.04.2001.

Prasība pret Somijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 15. jūlijā

(lieta C-284/05)

(2005/C 271/23)

(tiesvedības valoda — somu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 15. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Somijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv G. Vilmss [G. Wilms] un P. Ālto [P. Aalto], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, atsakoties aprēķināt un samaksāt pašu resursus, kas netika noteikti un nodoti Komisijas rīcībā pretēji EKL 26. pantam un Kopienas Muitas kodeksa 20. pantam, un līdz ar to — Kopienas muitas tarifam saistībā ar militārā ekipējuma importu, to neapliekot ar nodokļiem 1998. — 2002. gadā, un atsakoties maksāt procentus par resursu nenodošanu Komisijas rīcībā, Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89⁽¹⁾ un Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000⁽²⁾ 2., 9., 10. un 11. pants;
- 2) piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas pašu resursi cita starpā sastāv no kopējā muitas tarifa un citām muitas nodevām. Dalībvalstīm ir jānosaka šo nodevu apmērs, tiklīdz kā to rīcībā ir vajadzīgā informācija, un šie līdzekļi paredzētajā termiņā ir jāieskaita Kopienas pašu resursu kontā. Ja šo resursu pārskaitīšana notiek ar nokavēšanos, tām par to ir jāmaksā procenti atbilstoši Kopienas tiesību aktiem. EKL 296. pants attiecas uz ļoti ierobežotiem izņēmuma gadījumiem, un sakarā ar šo izņēmumu ierobežoto dabu tos nevar interpretēt paplašināti. Dalībvalstij, kas vēlas atsaukties uz šiem izņēmumiem, lai attaisnotu to, ka tā nav izpildījusi savus pienākumus, ir jāpierāda, ka tās rīcība nepārsniedza iepriekš aprakstīto gadījumu robežas. Regula (EK) Nr. 150/2003⁽³⁾ par militārajam ekipējumam paredzēto ievadmuitas nodokļu atlikšanu ir piemērojama tikai kopš tās spēkā stāšanās brīža, un to nevar piemērot ar atpakaļejošu spēku pirms tā stāšanās spēkā.

Somija pilnībā apstrīd gan pienākumu sniegt informāciju un veikt maksājumu, gan pienākumu maksāt procentus.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom* par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 155, 07.06.1989., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2000. gada 22. maija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, *Euratom* par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 130, 31.05.2000., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2003. gada 21. janvāra Regula (EK) Nr. 150/2003 par noteiktiem ieročiem un militārajam ekipējumam paredzēto ievadmuitas nodokļu atlikšanu (OV L 25, 30.01.2003., 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Rovaniemen hallinto-oikeus 2005. gada 15. jūlija rīkojumu lietā Länsstyrelsen i Norrbottens län pret Lapin liitto.

(lieta C-289/05)

(2005/C 271/24)

(tiesvedības valoda — somu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Rovaniemen hallinto-oikeus lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 15. jūlija rīkojumu lietā Länsstyrelsen i Norrbottens län pret Lapin liitto un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 19. jūlijā par Komisijas Regulas (EK) Nr. 1685/2000⁽¹⁾ pielikuma 1. normas 1.7. punkta interpretāciju (tagad Komisijas Regulas (EK) Nr. 1145/2003⁽²⁾ pielikuma 1. normas 1.8. punkts).

⁽¹⁾ Komisijas 2000. gada 28. jūlija Regula (EK) Nr. 1685/2000, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz izdevumu kompensējamību Struktūrfondu līdzfinansētās darbībās (OV L 193, 29.07.2000., 39. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2003. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 1145/2003, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1685/2000 attiecībā uz piemērotības normām struktūrfondu līdzfinansējuma saņemšanai (OV L 160, 28.06.2003., 48. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Münster 2005. gada 5. jūlija lēmumu lietā Colombus Container Services B.V.B.A. pret Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(lieta C-298/05)

(2005/C 271/25)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Finanzgericht Münster lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 5. jūlija lēmumu lietā Colombus Container Services B.V.B.A. pret Finanzamt Bielefeld-Innenstadt [Bīlefeldas pilsētas Finanšu pārvalde] un kas Tiesas kancelejā reģistrēts 2005. gada 26. jūlijā.

Finanzgericht Münster lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai 20. panta 2. un 3. punkta noteikumi Vācijas likumā par nodokļiem attiecībā uz darījumiem ārvalstīs (*Gesetz über die Besteuerung bei Auslandsbeziehungen (Außensteuergesetz)*), kas papildināts ar 1993. gada 21. decembra likumu par krāpšanas apkarošanu un nodokļu jomas saskaņošanu (*Missbrauchsbekämpfung- und Steuerbereinigungsgesetz*), kurš atbrīvo no dubultās aplikšanas ar nodokli ārvalsts uzņēmuma (kura pamatkapitālā ir Vācijas nodokļiem pilnībā pakļauta maksātāja ieguldījumi) ienākumus, kuri kā starpposma ienākumi būtu aplikami ar nodokli, ja uzņēmums būtu ārvalsts sabiedrība, tādējādi, neatbrīvojot nodokļa ienākumus Vācijā, bet, ņemot vērā ārvalstī ar nodokli apliktos ienākumus, neskatoties uz Vācijas Federatīvās Republikas un Beļģijas Karalistes 1967. gada 11. aprīlī noslēgto Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu — ir pretrunā ar EK līguma 52. panta (jaunajā redakcijā — EKL 43. pants) un EK līguma 73. b līdz 73. d panta (jaunajā redakcijā — EKL 56. līdz 58. pants) noteikumiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Beļģijas Arbitragehof 2005. gada 13. jūlija lēmumu lietā bezpeļņas organizācija Advocaten voor de wereld pret Ministerraad

(lieta C-303/05)

(2005/C 271/26)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Beļģijas Arbitragehof (Arbitrāžas tiesas) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 13. jūlija lēmumu lietā bezpeļņas organizācija Advocaten voor de wereld pret Ministerraad (Ministru padome) un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 29. jūlijā.

Beļģijas Arbitragehof lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Eiropas Savienības Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI⁽¹⁾ par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ir saderīgs ar Līguma par Eiropas Savienību 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu, saskaņā ar kuru pamatlēmumus pieņem dalībvalstu normatīvu aktu tuvināšanai?
2. Vai Eiropas Savienības Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm tiktāl, ciktāl tas neprasa veikt pārbaudi par dubultu kriminālvaldības attiecībā uz tajā uzskaitītajiem pārkāpumiem, ir saderīgs ar Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 2. punktu un jo sevišķi ar tajā garantēto kriminālprocesa tiesiskuma principu un vienlīdzības un nediskriminācijas principu?

(¹) OV L 190, 1. lpp.

Apelācija, ko 2005. gada 22. augustā ierosināja Fred Olsen, S.A., par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-17/02 Fred Olsen, S.A./Eiropas Kopienu Komisija

(lieta C-320/05 P)

(2005/C 271/27)

(Tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 22. augustā izskatīšanai ir iesniegta Fred Olsen, S.A., ko pārstāv R. Marins Korea [R. Marín Correa], abogado, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2005. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-17/02 Fred Olsen, S.A./Eiropas Kopienu Komisija, ko atbalsta Spānijas Karaliste.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt pārsūdzēto spriedumu sakarā ar to, ka ir pārkāptas apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības iesniegt atbilstīgus pierādījumus savai aizstāvībai vai,
- 2) pakārtoti, atcelt pārsūdzēto spriedumu un taisīt jaunu spriedumu, atceļot Komisijas 2001. gada 25. jūlija Lēmumu Nr. NN 48/2001 par valsts atbalstu⁽¹⁾ atbilstoši Fred Olsen, S.A., prasības pieteikumam;
- 3) papildus tiesvedībā izvirzītajām prasībām izlemt jo īpaši par tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanu saistībā ar izdevumiem pirmajā instancē, kuru atlīdzināšana ir jāpiespriež Eiropas Kopienu Komisijai.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmkārt, tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības iesniegt atbilstīgus pierādījumus savai aizstāvībai, kas ir Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā garantēto tiesību uz taisnīgu tiesu neatņemama sastāvdaļa, kā arī tiesiska kļūda attiecībā uz faktiski iesniegtajiem pierādījumiem.

Šīs tiesības ir pārkāptas, liedzot iesniegt dažādus dokumentārus pierādījumus par prasības atcelt tiesību aktu pamatotību, jo tā attiecībā uz būtiskākajiem argumentiem tika noraidīta tieši pierādījumu vai argumentu pamatojuma trūkuma dēļ. Turklāt apgalvots, ka Pirmās instances tiesa ir nepareizi interpretējusi vai vispār nav vērtējusi būtiskus pierādījumus par prasības atcelt tiesību aktu pamatotību.

2. Otrkārt, tiek apgalvots EKL 253. panta pārkāpums, jo apstrīdētais lēmums būtiskākajos aspektos nav pietiekami pamatots, jo īpaši saistībā ar svarīgo jautājumu, kas tika izvirzīts sūdzībās, kuru rezultātā tika pieņemts šis lēmums, par trūkstošo līgumisko pamatu *Transmediterránea* izmaksātajām summām, lai kompensētu personāla restrukturizāciju.

3. Trešajā apelācijas sūdzības pamatā tiek apgalvots EKL 88. panta un Regulas Nr. 659/1999 19. panta pārkāpums. Tiek norādīts, ka lietderīgie pasākumi, kas paredzēti Komisijas 1997. gada 3. decembra lēmumā, kurš pieņemts saistībā ar *Transmediterránea* un Spānijas Karalistes 1978. gadā noslēgto līgumu par jūras transporta pakalpojumu sniegšanu, atcēla šajā līgumā paredzēto atbalsta režīmu un aizliedza pagarināt starp Kanāriju salām esošās jūras transporta līnijas.

4. Ceturtajā apelācijas sūdzības pamatā tiek apgalvots EKL 86. panta 2. punkta pārkāpums saistībā ar EKL 173. panta pārkāpumu, jo Pirmās instances tiesa, lemjot par prasību atcelt tiesību aktu un apstiprinot apstrīdētā lēmuma spēkā esamību, ir pārkāpusi savas funkcijas un kompetenci kā pārskatīšanas tiesa. Tāpat tiek apgalvots EKL 253. panta pārkāpums.

Pirmās instances tiesa, apstiprinot pārsūdzētajā spriedumā zināmas kompensācijas spēkā esamību par pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, ir pārkāpusi ne tikai EKL 86. panta 2. punktu un judikatūru par tā interpretāciju (jo nav izpildīti nosacījumi, kas šajā noteikumā paredzēti par maksājumu pieņemamību), bet arī ir pārsniegusi savas kompetences robežas, balstot savu nolēmumu uz atšķirīgiem argumentiem un pamatiem, kādi iepriekš norādīti lēmumā un kas izvirzīto apgalvojumu un iesniegto pierādījumu rezultātā izrādījušies apšaubāmi.

(¹) OV C 96, 2002., 4. lpp.

Prasība pret Apvienoto Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija cēla 2005. gada 24. augustā

(lieta C-323/05)

(2005/C 271/28)

(Tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 24. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Apvienoto Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Antonio Aresu [*Antonio Aresu*] un Nikola Jerela [*Nicola Yerrell*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2001. gada 3. decembra Direktīvu 2001/95/EK par preču vispārēju drošību (¹), un/vai nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līgums;
- 2) piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 15. janvārī.

(¹) OV L 11, 15.01.2002., 4. lpp.

Apelācija, ko 2005. gada 26. augustā iesniedza *Industrias Químicas del Vallés, S.A.*, par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-158/03 *Industrias Químicas del Vallés, S.A./Eiropas Kopienu Komisija*

(lieta C-326/05 P)

(2005/C 271/29)

(Tiesvedības valoda — spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 26. augustā izskatīšanai ir iesniegta *Industrias Químicas del Vallés, S.A.* apelācija pret Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2005. gada 28. jūnija spriedumu lietā T-156/03 *Industrias Químicas del Vallés, S.A.* pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv K. Fernandezs Visjēns [*C. Fernández Vicién*] un I. Moreno-Tapia Rivasa [*I. Moreno-Tapia Rivas*] un H. Sabatērs Marotjas [*J. Sabater Marotjas*], *abogados*.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) apelāciju atzīt par pieņemamu un pamatotu;
- 2) atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2005. gada 28. jūnija spriedumu;
- 3) apmierināt pirmajā instancē celto prasību par Komisijas 2003. gada 2. maija lēmuma 2003/308/EK ⁽¹⁾ par metalak-sila neietveršanu Padomes Direktīvas 91/414/EEK ⁽²⁾ I pielikumā;
- 4) pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai;
- 5) jebkurā gadījumā piespriest Komisijai segt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies sakarā ar šo prāvu, prāvu Pirmās instances tiesā un, attiecīgajā gadījumā, arī, izdodot lēmumu par pagaidu pasākumiem.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmkārt, *Industrias Químicas del Vallés, S.A. (IQV)* uzskata, ka Pirmās instances tiesa (PIT), analizējot Komisijas juridisko atzinumu par jautājumu, kādas sekas ir tam, ka tiek atsaukts metalak-sila izvērtēšanas process, kam bija tikai viens pieteicējs, kas iesniedza pilno dokumentāciju, ir sagrozījusi pierādījumus šajā procesā.
2. Otrkārt, PIT ir pieļāvusi tiesību kļūdu, nenovērtējot IQV argumentu, tikai un vienīgi balstoties uz viena dokumenta izvilcību, kuram IQV, kā tam piekrit pati PIT, nekad nav bijusi piekļuve visa administratīvā procesa laikā.
3. Treškārt, IQV norāda uz PIT pieļauto tiesību kļūdu, šajā lietā nepareizi interpretējot un piemērojot piesardzības un samērīguma principu, balstoties uz sabiedrības veselību, lai attaisnotu sākotnēji apstrīdēto Komisijas lēmumu.
4. Ceturtkārt, IQV uzskata, ka PIT ir pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējot un piemērojot šai lietai atbilstošo noteikumu ietvaru, jo īpaši Direktīvas 91/414/EEK un Regulas (EEK) Nr. 3600/92 noteikumus par biokatalizatoru izvērtēšanu augu aizsardzības līdzekļos. Jo īpaši PIT ir, pirmkārt, sajaukusi jēdzienus "pilnā dokumentācija" un "papildu informācija", otrkārt, maldīgi secinājusi, ka, ja par vienu un to pašu līdzekli tiek iesniegti vairāki pieteikumi, tad katram no pieteicējiem ir jāiesniedz pilnā dokumentācija, un, treškārt, nepareizi novērtējusi ziņojumu iesniedzošās dalībvalsts lomu [procesa] stadijās pēc monogrāfijas izdošanas.
5. Piektkārt, IQV norāda uz PIT pieļauto tiesību kļūdu, secinot, ka Komisija, noraidot termiņa pagarinājumu attiecībā uz metalak-sila izvērtēšanu, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu novērtējumā; PIT šajā sakarā ir izdarījusi kļūdainu pieņē-

mumu, un norādījusi pamatus, kas ir pretrunā ar termiņa pagarinājumiem, ko Komisija šajā lietā ir piešķīrusi.

6. Sestkārt, IQV uzskata, ka PIT pamatojums ir pretrunīgs un pārspilēts tiktāl, ciktāl tā ir noraidījusi vienu no IQV pamatiem, kurš balstās uz tādu lēmuma pamatojumu, kas nav ietverts apstrīdētajā lēmumā.
7. Visbeidzot, IQV uzskata, ka PIT ir pārkāpusi procesuālās normas, ignorējot IQV rakstveida apsvērumus, ko tiesas sēdes ziņojumā sniedza tiesnesis-referents, spriedumā, nenorādot pamatojumu.

⁽¹⁾ OV L 113, 7.5.2003, 8. lpp.

⁽²⁾ OV L 230, 19.8.1991, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Bundesfinanzhof 2005. gada 28. jūnija lēmumu lietā Finanzamt Dinslaken pret Gerold Meindl, trešā persona: Christine Meindl-Berger

(lieta C-329/05)

(2005/C 271/30)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Bundesfinanzhof* (Federālās Finanšu tiesas, Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 28. jūnija lēmumu lietā *Finanzamt Dinslaken* pret *Gerold Meindl*, trešā persona: *Christine Meindl-Berger* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 2. septembrī.

Bundesfinanzhof lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Eiropas kopienų dibināšanas līguma 43. pants ir pārkāpts, ja rezidējošam nodokļu maksātājam atsaka ar ienākumu nodokli aplikt viņa ienākumus kopā ar viņa Austrijā dzīvojošā laulātā, ar kuru viņš nedzīvo šķirti, ienākumiem, jo laulātais saņem vairāk kā 10 % no kopējiem ienākumiem un vairāk kā 24000 DM, ja šie ienākumi saskaņā ar Austrijas tiesībām ir atbrīvoti no nodokļiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Hovrätten för övre Norrland 2005. gada 22. augusta rīkojumu lietā Per Fredrik Lennart Granberg pret Lokal åklagare I Haparanda

(lieta C-330/05)

(2005/C 271/31)

(Tiesvedības valoda — zviedru)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Hovrätten för övre Norrland* [Augšnorlandes apelācijas tiesa] lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 22. augusta rīkojumu lietā *Per Fredrik Lennart Granberg* pret *Lokal åklagare I Haparanda* un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 6. septembrī.

Hovrätten för övre Norrland lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai Direktīvas 92/12/EEK (turpmāk tekstā — "Direktīva") 9. panta 3. punkts principā ļauj dalībvalstīm nepiemērot Direktīvas 8. pantu kurināmajai eļļai tā, ka dalībvalsts var noteikt, ka privātpersonai, kas iegādājas kurināmo eļļu personīgajām vajadzībām citā dalībvalstī, kur tā ir laista apgrozībā, un pati to nogādā galamērķa dalībvalstī, akcīzes nodoklis ir jāmaksā tajā valstī, neatkarīgi no kurināmas eļļas pārvadāšanas veida?
2. Ja uz pirmo jautājumu sniegta apstiprinoša atbilde, vai Direktīvas 9. panta 3. punkts ir saderīgs ar Līgumā paredzētajiem pamatprincipiem — brīvu preču apriti un samērīguma principu — ņemot vērā to, ka Direktīvas 9. panta 3. punkta mērķis ir atturēt privātpersonas no minerāleļļas pārvadāšanas, nosakot atkāpi no principa, saskaņā ar kuru gadījumos, kad privātpersonas preces iegādājas un pārvadā savām vajadzībām, akcīzes nodokli iekasē dalībvalstī, kur preces ir iegādātas, un vai šāds mērķis ir saderīgs ar tiesisko pamatu, uz kuru Padome balstījās, pieņemot Direktīvu, vai arī — 9. panta 3. punkts nav spēkā?
3. Ja uz pirmo jautājumu sniegta noliedzīga atbilde, vai tas, ka privātpersona 3000 litrus kurināmās eļļas pārvadā slēgtā furgonā trijos "IBC" konteineros, ko var izmantot bīstamu preču, ieskaitot šķidrums, komercpārvadājumam, ir uzskatāms par netipisku pārvadājuma veidu Direktīvas 9. panta 3. punkta izpratnē?
4. Vai ar Direktīvas 7. panta 4. punktu ir saderīgi dalībvalsts tiesību akti, kas nosaka, ka privātpersonai, kas personīgajām vajadzībām iegādājas kurināmo eļļu citā dalībvalstī, kur tā ir laista apgrozībā, un pati to nogādā galamērķa dalībvalstī netipiskā veidā Direktīvas 9. panta 3. punkta izpratnē, ir

jāsniiedz akcīzes nodokļa maksājuma garantija un, pārveidojot preces, tās rīcībā ir jābūt vienkāršotai pavadzīmei un apliecinājumam par akcīzes nodokļa garantijas nodrošinājumu?

Apelācija, ko 2005. gada 6. septembrī ierosināja *Internationaler Hilfsfonds e.V.* par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2005. gada 11. jūlija rīkojumu lietā T-294/04 *Internationaler Hilfsfonds e.V.* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(lieta C-331/05 P)

(2005/C 271/32)

(Tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 6. septembrī izskatīšanai ir iesniegta *Internationaler Hilfsfonds e.V.*, ko pārstāv Dr. Jur. Hans Kaltenecker [*Hans Kaltenecker*], *Rechtsanwalt*, kas norādīja šādu adresi: 5, rue Raffet, F-75016, Parīze, Francija, apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2005. gada 11. jūlija rīkojumu lietā T-294/04 *Internationaler Hilfsfonds e.V.* pret Eiropas Kopienu Komisiju.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2005. gada 11. jūlija rīkojumu lietā T-294/04 (1) un vai nu nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesai, vai arī piespriest atbildētājai samaksāt prasītājam EUR 54 037,00;
- 2) piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savu prasību par Pirmās instances tiesas rīkojumu pamato ar kļūdainu procesuālo normu un Kopienu tiesību vērtējumu un piemērošanu, kā arī Kopienu tiesu lēmumu neievērošanu:

- 1) Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka juridiski un faktiski pastāv atšķirība starp tiesāšanās izdevumiem, kas saistīti ar procesu tiesā, un izdevumiem, kas tiek prasīti prasībā par zaudējumu atlīdzību;

- 2) Pirmās instances tiesa nav sniegusi nekādus tiesiski pamatotus paskaidrojumus attiecībā uz to, ka advokāta izmaksas, ko var prasīt prasībā par zaudējumu atlīdzību, apelācijas sūdzībā Eiropas Ombudā tiek izslēgtas *quasi ex officio*. Tā nav pārbaudījusi apelācijas sūdzības iesniedzēja celtajā iebildumu procesā advokāta nepieciešamības faktisko un juridisko pamatojumu;
- 3) Pirmās instances tiesa ir pavisām aplūkojusi un kļūdaini novērtējusi cēloņsakarību starp Komisijas prettiesisko rīcību un pieprasīto zaudējumu atlīdzību;
- 4) Pirmās instances tiesa, pieļaujot tiesību kļūdu, sava maldīgā apgalvojuma pamatojumā ir atsaukusies uz Tiesas lēmumu, ka procesā Eiropas Ombudā principā advokāta piedalīšanās nav nepieciešama. Minētais lēmums attiecas uz Komisijas ierēdņa lietu, kas bija jāizskata atbilstoši civildienesta tiesiskajiem kritērijiem, un tam nav nekāda sakara ar šo lietu.

(¹) OV C 229, 17.09.2005.

Lietas C-360/01 (¹) izslēgšana no reģistra

(2005/C 271/33)

(Tiesvedības valoda — itāliešu)

2005. gada 4. aprīlī Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-360/01 Itālijas Republika/Eiropas Kopienu Komisija un Eiropas Savienības Padome.

(¹) OV C 331, 24.11.2001.

Lietas C-108/04 (¹) izslēgšana no reģistra

(2005/C 271/34)

(Tiesvedības valoda — spāņu)

2005. gada 3. maijā Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-108/04 (*Tribunal Superior de Justicia* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Divina Cortiñas Yáñez* pret *Instituto Nacional de Seguridad Social (INSS)* un *Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)*.

(¹) OV C 94, 17.04.2004.

Lietas C-425/04 (¹) izslēgšana no reģistra

(2005/C 271/35)

(Tiesvedības valoda — franču)

2005. gada 6. jūnijā Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-425/04 Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika.

(¹) OV C 300, 04.12.2004.

Lietas C-458/04 (¹) izslēgšana no reģistra

(2005/C 271/36)

(Tiesvedības valoda — franču)

2005. gada 29. aprīlī Eiropas Kopienu Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-458/04 *Chambre de commerce et d'industrie de Flers-Argentan/DIRCOFI Ouest* Nodokļu dienesta direktors (*Tribunal administratif de Caen* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu).

(¹) OV C 19, 22.01.2005.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS

Paziņojums

(2005/C 271/37)

2005. gada 6. oktobrī Pirmās instances tiesas sekretārs Hanss Jungs [*Hans Jung*] beidza pildīt savus amata pienākumus un Emanuels Kulons [*Emmanuel Coulon*], kurš saskaņā ar EK līguma 224. panta ceturto daļu un EAEK līguma 14. panta ceturto daļu, kā arī Pirmās instances tiesas Reglamenta 20. pantu un 7. panta 3. punktu uz sešiem gadiem (līdz 2011. gada 5. oktobrim) iecelts par Pirmās instances tiesas sekretāru ar šīs tiesas 2005. gada 5. jūlija lēmumu, nodeva zvērestu un uzsāka pildīt savus amata pienākumus.

**Prasība, kas celta 2005. gada 21. jūlijā — Kipras Republika/
Eiropas Kopienu Komisija**

(lieta T-300/05)

(2005/C 271/38)

(Tiesvedības valoda — grieķu)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika (Pārstāvis: Petross Kliridiss [*Petros Kliridis*])

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi

— atcelt Regulu Nr. 651/2005; ⁽¹⁾

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētā Regula groza Regulu Nr. 60/2004, ⁽²⁾ ar ko nosaka pārejas posma pasākumus cukura nozarē sakarā ar jaunu dalībvalstu pievienošanu. Prasītāja lūdz atcelt šo regulu, atsaucoties, pirmkārt, uz Komisijas pilnvaru trūkumu pieņemt šādu regulu. *In concreto* prasītāja norāda, ka saskaņā ar 2003. gada Akta par pievienošanās nosacījumiem 41. pantu, lai veicinātu pāreju no jaunajās dalībvalstīs pastāvošajām sistēmām uz sistēmu, ko paredz kopējās lauksaimniecības politikas piemērošana, ir vajadzīgi pārejas posma pasākumi, Komisijai ir pilnvaras noteikt pārejas posma pasākumus. Kā uzskata prasītāja, Komisija nav pierādījusi, ka tās pieņemtie pasākumi bija vajadzīgi, un līdz ar to nebija tiesīga tos pieņemt. Prasītāja norāda arī, ka 41. pants

ļauj saprast, ka likumīgi ir tikai pasākumi, kas nāk par labu jaunajām dalībvalstīm. Kā uzskata prasītāja, ar jauno Regulu ieviestie pasākumi ne tikai nenāk par labu jaunajām dalībvalstīm, bet gluži pretēji — apgrūtina tās.

Šajā pašā sakarā prasītāja atsauca uz nepietiekošu pamatojumu, jo nav pienācīgi paskaidrots, kādi iemesli noveda pie apstrīdētās regulas pieņemšanas. Prasītāja norāda arī uz samērīguma principa pārkāpumu, jo, kā tā uzskata, Komisija nav pierādījusi, ka pasākumu pieņemšana vispār bija vajadzīga, un jebkurā gadījumā Komisija, lai novērstu cukura uzkrājumu rašanos jaunajās dalībvalstīs, varēja pieņemt citus pasākumus, obligāti neieviešot pasākumus, kas noteikti apstrīdētajā regulā.

Prasītāja arī uzskata, ka apstrīdētā regula ir pretrunā ar principu, ka tiesību aktu atpakaļejošs spēks ir aizliegts, jo tā uzliek pienākumus attiecībā uz cukura daudzumiem, kas bija uzkrāti pirms šī regula stājās spēkā.

Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Komisija ir pārkāpusi vienlīdzības principu un diskriminācijas aizlieguma principu, jo apstrīdētā regula paredz atšķirīgu attieksmi pret jauno dalībvalstu uzņēmumiem un veco dalībvalstu uzņēmumiem attiecībā uz līdzīgas, ja ne identiskas, situācijas sekām.

⁽¹⁾ Komisijas 2005. gada 28. aprīļa Regula (EK) Nr. 651/2005, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 60/2004, ar ko nosaka pārejas posma pasākumus cukura nozarē sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltes, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas pievienošanu Eiropas Savienībai, OV L 108, 29.04.2005., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 9, 8. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 2. augustā — Guigard/Komisija

(lieta T-301/05)

(2005/C 271/39)

(Tiesvedības valoda — franču)

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Filips Gijards [*Philippe Guigard*] (Parīze, Francija) [Pārstāvji: S. Rodrigess [*S. Rodrigues*], *avocat*, A. Žoma [*A. Jaume*], *avocat*];

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija.

Prasītāja prasījumi

- atzīt Eiropas Kopienas ārpuslīgumisko atbildību par Komisijas kļūdaino rīcību, nelikumīgi neatjaunojot prasītāja darba līgumu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt zaudējumus gan par profesionālo kaitējumu (kas uz doto brīdi noteikts 350 000 eiro apmērā), gan par morālo kaitējumu (summu nosakot pēc Pirmās instances tiesas ieskatiem);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta uz zaudējumu atlīdzību, ko prasītājs ir iespējami cietis tādēļ, ka netika atjaunots viņa darba līgums, pēc prasītāja domām — nelikumīgi, ko tas bija noslēdzis ar atbildētāju Eiropas Kopienas un Nigērijas valdības tehniskās sadarbības ietvaros.

Šajā ziņā ir jāatgādina, ka prasītājs, *EuropaAid* reģistra eksperts, kopš 1992. gada veica daudzus uzdevumus kā Komisijas algots darbinieks. 2002. gada 7. martā viņš parakstīja ar Komisiju darba līgumu uz divpadsmit mēnešiem kā Niamejas [Niamey] Iekārtu un transporta ministrijas tehniskais palīgs. Uzdevumi tika veikti apmierinoši. Par šā līguma atjaunošanu tika iesniegts minētās ministrijas kā Eiropas Attīstības fonda (EAF) valsts pārstāvis oficiāls iesniegums.

Šis prasības pamatojumam prasītājs, vispirms, atsaucas uz Ceturtās Lomes Konvencijas pārkāpumu, jo Komisija nav ievērojusi starp EAF valsts pārstāvja un delegācijas vadītāju sadalītās pilnvaras, kur delegācijas vadītājs nevar iebilst pret līguma atjaunošanu gadījumā, ja Konvencijas 313.2 panta k) punkts piešķir EAF valsts pārstāvim ekskluzīvas pilnvaras tehniskās palīdzības ekspertu nolīgšanā ar vienu pienākumu — informēt par to delegācijas vadītāju. Turklāt jebkurā gadījumā Komisija nav ievērojusi obligāto trīsdesmit dienu termiņu, kas paredzēts Konvencijas 314. pantā, lai atbildētu uz valsts pārstāvja iesniegumu par līguma atjaunošanu.

Visbeidzot, prasītājs atsaucas uz labas pārvaldības principa, rūpības un tiesiskās palāvēības principu pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2005. gada 1. augustā — Balabanis un Le Dour/Komisija**(lieta T-305/05)**

(2005/C 271/40)

(Tiesvedības valoda — franču)

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Panagiotis Balabanis [Panagiotis Balabanis] (Brisele, Beļģija) un Olivier le Dours [Olivier Le Dour] (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — M. K. Martēns [X. Martin M.], S. Orlandi [S. Orlandi], A. Külens [A. Coolen], Ž.-N. Luī [J.-N. Louis], E. Maršāls [E. Marchal], *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija**Prasītāju prasījumi:**

- atcelt Komisijas lēmumu neņemt vērā prasītāju nopelnus 2004. gadā veicamās paaugstināšanas ietvaros un viņus nepaaugstināt nākamajā viņiem atbilstošās funkciju grupas augstākā pakāpē;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāji, kas 2002. gada 16. martā ieguva pārbaudāmo statusu un kas atbilstoši Civildienesta noteikumu 45. panta jaunajai redakcijai 2004. gada 16. martā bija nostrādājuši ne mazāk kā divus gadus savā pakāpē, iebilst pret iecelējinstiucijas atteikumu viņus uzskatīt par atbilstošiem pretendentiem uz paaugstinājumu 2004. gadā un viņus paaugstināt nākamajā viņiem atbilstošās funkciju grupas augstākā pakāpē šīs paaugstināšanas ietvaros.

Savu prasījumu pamatojumam viņi apgalvo, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants. Saskaņā ar šo jauno normu, aprēķinot attiecīgajā pakāpē nostrādāto minimālo laiku, ir jāņem vērā nostrādātais pārbaudes laiks.

Prasība, kas celta 2005. gada 10. augustā — Scippacercola un Terezakis/Eiropas Kopienu Komisija**(lieta T-306/05)**

(2005/C 271/41)

(Tiesvedības valoda — angļu)

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Izabella Šipačekola [Isabella Scippacercola] un Joānis Terezaks [Ioannis Terezakis] (Brisele, Beļģija) [Pārstāvis: A. Kristalidis [A. Krystallidis], *advokāts*];

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija.

Prasītāju prasījumi

- atcelt Komisijas 2005. gada 5. maija Lēmumu, ko prasītāji saņēma 2005. gada 31. maijā, ar ko ir atteikts uzsākt AIA SA izdevumu un ienākumu detalizētu izmeklēšanu, kuri attiecas uz pasažieru drošības pakalpojumu sniegšanu, pasažieru termināla un automašīnu novietošanas stāvvietā pakalpojumiem, lai noteiktu, vai nodevas, ko tiem uzlika *Athens International Airport SA*, ir uzskatāmas par ļaunprātīgu dominējošā stāvokļa izmantošanu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji ir individuāli Atēnu Starptautiskās lidostas Spatā lietotāji. Tie apstrīd Komisijas galīgo lēmumu atbilstoši Regulas Nr. 773/2004⁽¹⁾ 7. panta 2. punktam neuzsākt detalizētu izmeklēšanu par, iespējams, pārmērīgajām nodevām, ko Atēnu Starptautiskā lidosta uzliek par pasažieru drošību, pasažieru termināla un automašīnu novietošanas stāvvietā pakalpojumiem.

Prasītāji atsauca uz kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu faktu novērtējumā, ciktāl Komisija uzskata, ka pasažieru drošības kontrole nav uzskatāma par tirdzniecību EKL 82. panta izpratnē un ka automašīnu novietošanas stāvvietā pakalpojumi neveido konkrēto tirgu.

Tāpat prasītāji uzskata, ka Komisija nav veikusi pienācīgu Atēnu Starptautiskās lidostas Spatā izmaksu un ienākumu salīdzinājumu attiecībā uz pasažieru drošību, pasažieru termināla un automašīnu novietošanas stāvvietā pakalpojumiem, tāpat kā tā nav izvērtējusi Atēnu Starptautiskās lidostas Spatā iesniegtās informācijas precizitāti un saturu.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, neidentificējot, pirmkārt, dažādu likmju pielietošanu pasažieru termināla nodevām starptautiskajiem un vietējiem lidojumiem un, otrkārt, termināla nodevu un drošības nodevu uzlikšanu regulārajiem lidojumiem, kas nav uzlikti čarterreisiem.

Visbeidzot, prasītājs atsauca uz EKL 253. pantu, jo Komisija nav norādījusi Atēnu Starptautiskās lidostas Spatā izmaksu un ienākumu summu, uz ko tā balstīja savu secinājumu, ka Atēnu Starptautiskā lidosta Spatā neuzliek pārmērīgas cenas.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regula (EK) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 27.04.2004., 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2005. gada 12. augustā — ASTEC Global Consultancy/Komisija

(lieta T-310/05)

(2005/C 271/42)

(Tiesvedības valoda — angļu)

Lietas dalībnieki

Prasītājs(a)/(i): ASTEC Global Consultancy Limited (Dublina, Īrija)
[Pārstāvis(ji): B. Okonors [B. O'Connor], *solicitor*, un I. Kareņjo [I. Carreño], advokāts]

Atbildētājs(a): Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja(s)/(u) prasījumi

- atcelt Eiropas Komisijas 2005. gada 25. jūlija Lēmumu (References Nr. AIDCO/F3/ACH D (2005) 19574), ar ko noraidīts prasītāja dalības pieteikums Komisijas iepirkuma procedūras EuropeAid//119860/C/SV multi 3. daļā (Lot 3);
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kas rīkojas kā konsorcijs vadītājs, 2005. gada 15. aprīlī iesniedza pieteikumu uz Ietvara līguma 3. daļu (Lot 3) saistībā ar Komisijas iepirkuma procedūras EuropaAid//119860/C/SV/multi atkārtotu izsludināšanu. Viens no prasītāja konsorcijs dalībniekiem bija *Austroconsult Ges.m.b.H.* Šī sabiedrība bija arī partneris citā konsorcijā, kas pieteicās uz to pašu daļu. 2005. gada 31. maijā *Austroconsult* formāli izstājās no šī otrā konsorcijs.

Apstrīdētajā lēmumā Komisija atteicās iekļaut sarakstā prasītāja pieteikumu ar pamatojumu, ka tas neatbilda Paziņojumam par konkursu, jo *Austroconsult* bija iekļauta vēl citā pieteikumā.

Prasības par apstrīdētā lēmuma atcelšanu pamatojumā prasītājs apgalvo, ka Komisija pārkāpa būtiskus procesuālus noteikumus iepirkuma procedūrās, jo jebkāds interešu konflikts, kas saistīts ar *Austroconsult* dalību divos konsorcijs, tika atrisināts, tam izstājoties no otrā konsorcijs. Šajā pašā sakarā prasītājs pakārtoti apgalvo, ka *Austroconsult* nevarēja uzskatīt par pilntiesīgu otrā konsorcijs dalībnieku, jo pieteikuma komplektā tā formālā vēstule nebija datēta.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka Komisija pārkāpa vienlīdzīgas attieksmes, labas pārvaldības un pienācīgas rūpības principus, jo tā nepārbaudīja *Austroconsult* izstāšanos no otrā konsorcijs, ja tai par to bija šaubas, un neinformēja prasītāju par savām bažām. Prasītājs uzskata, ka tā noraidīšana bez papildus paskaidrojumiem bija nesamērīga un pretrunā labai pārvaldībai.

Visbeidzot prasītājs apgalvo, ka, izveidojot sarakstu tikai ar sešiem pretendentiem un turpinot konkursa procedūru, Komisija pārkāpa noteikumus, kas paredzēti paziņojumā par konkursu, kurā noteikts minimālais astoņu pretendentu skaits. Prasītājs uzskata, ka viņš ir diskriminēts, jo sākotnējā un atkārtotā konkursa procedūras kārtā, kuras prasītājs izturēja, tika ievērots noteikums par minimālo astoņu pretendentu skaitu, pretēji otrajai atkārtotajai konkursa procedūras kārtai, no kuras prasītājs tika izslēgts.

Prasība, kas celta 2005. gada 9. augustā — Rounis/Komisija

(lieta T-311/05)

(2005/C 271/43)

(Tiesvedības valoda — franču)

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Georgios Runī [Georgios Rounis] (Brisele, Beļģija)
(pārstāvis — Ē. Buaželo [E. Boigelot], advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt Komisijas lēmumu, ar ko ir atteikts pārskaitīt daļu no prasītāja atalgojuma, lai segtu viņa meitas studiju maksu 2003. — 2004. akadēmiskajā gadā;
- piešķirt atlīdzību par materiālo un morālo kaitējumu, kas radies sakarā ar dažādos līmeņos pieļautām dažādām būtiskām kļūdām; kaitējuma apmērs, novērtēts *ex aequo* un *bono*, kopumā sastāda EUR 13582,88, pieskaitot procentus 5,25 % apmērā līdz pilnas samaksas veikšanai, ar tiesībām palielināt vai samazināt procesa laikā;
- piespriest Komisijai jebkurā gadījumā atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs (kurš ir prasītājs arī lietā T-17/01⁽¹⁾), jo īpaši iebilst pret iecelējinstiitūcijas lēmumu, ar ko ir atteikts pārskaitīt uz Apvienoto Karalisti 35 % no viņa tūrā mēneša atalgojuma, lai segtu viņa meitas studiju maksu.

Šajā sakarā prasītājs paskaidroja, ka viņš ir iesniedzis pierādījumus par faktiskajiem izdevumiem Apvienotajā Karalistē un ka tiesības veikt šādu pārskaitījumu viņam ir atzītas ar iepriekš

minētajā lietā pieņemto 2002. gada 16. maija spriedumu, kas papildināts ar 2003. gada 30. septembra spriedumu.

Savu prasījumu pamatojumam prasītājs norāda uz Civildienesta noteikumu 62. un 67. pantu pārkāpumiem, kā arī, šī paša dokumenta VIII pielikuma 17. panta un XIII pielikuma 17. panta pārkāpumiem, tostarp redakcijā, kas izriet no jaunajiem Civildienesta noteikumiem, kuri stājās spēkā 2004. gada 1. maijā. Prasītājs arī norāda, ka nav ievēroti tādi vispārējie tiesību principi kā labas pārvaldības un saprātīgas vadības principi, tiesiskās pārdzīvības ievērošanas un tiesiskās palāvības aizsardzības principi, kā arī nav ievērots rūpības pienākums un principi, kas iecelējinstiitūcijai uzliek pienākumu pieņemt lēmumu, balstoties tikai uz attiecīgajiem apsvērumiem un nevis uz acimredzami kļūdainu novērtējumu.

⁽¹⁾ 2002. gada 16. maija spriedums (*RecFP 2002, IA-63*. lpp.; *FP II-301*. lpp.) un 2003. gada 30. septembra spriedums (*RecFP 2003, IA-221*. lpp.; *FP II-1079*. lpp.)

Prasība, kas celta 2005. gada 9. augustā — Eiropas Kopienu Komisija/E. Alexiadou

(lieta T-312/05)

(2005/C 271/44)

(Tiesvedības valoda — grieķu)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — Dimitris Triandafilu [Dimitrios Triantafyllou] un Dimoss Nikolopuls [Dimos Nikolopoulos], *avocat*)

Atbildētāja: Efrosīni Aleksialdu [Effrosyni Alexiadou]

Prasītājas prasījumi:

- piespriest atbildētajai samaksāt Komisijai summu 26 068, 11 eiro apmērā, kas atbilst pamatsummai 23 036, 31 eiro apmērā un kavējuma procentu summai 3 031,80 eiro apmērā par laiku no 2003. gada 1. marta līdz 2005. gada 31. augustam;
- piespriest atbildētajai samaksāt Komisijai procentu summu 3,31 eiro apmērā par dienu līdz pilnīgai parāda atmaksai;
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Kopiena, ko pārstāv Eiropas Komisija, noslēdza ar atbildētāju — konsorcijs locekli — līgumu Nr. G1ST-CT-2002-50227-PLASAMALEATHER, kura priekšmets bija specifiska izpētes un tehnoloģiskās attīstības programma ūdensnecaurlaidīgas ādas apstrādei ar aukstu plazmu.

Līgumā bija paredzēts, ka Komisija finansiāli sekmēs attiecīgā projekta realizāciju, izmaksājot summu, kas nepārsniedz 832 362 eiro. Šajā sakarā Komisija ar konsorcijs koordinators starpnieka palīdzību izmaksāja atbildētajai avansu 23 036,31 eiro apmērā.

Tomēr uzreiz pēc tam, kad atbildētāja bija saņēmusi šo summu, tā darīja zināmu koordinatorei, ka pārtrauc ādas izstrādājumu ražošanu, ir nolēmusi vērst savas darbības citā virzienā, nevar garantēt, ka programmas darbības tiks veiksmīgi īstenotas, un ka tā uzskatīja par vēlamu jau no paša sākuma atteikties no [turpmākas šīs] programmas [īstenošanas].

Lai gan atbildētajai vairākkārt tika nosūtītas brīdinājuma vēstules, tā neatmaksāja avansa summu, lai gan kā koordinatore to apliecināja, tā nepiedalījās izpētes [veikšanā] un, līdz ar to, avansa summu neizlietoja šim mērķim.

Savā prasības pieteikumā Komisija prasa atmaksāt iepriekš minēto summu, kā arī pienākošos procentu maksājumus.

Prasība, kas celta 2005. gada 12. augustā — Kipras Republika/Eiropas Kopienų Komisija

(lieta T-316/05)

(2005/C 271/45)

(Tiesvedības valoda — grieķu)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kipras Republika [Pārstāvis: Petros Kliridis [Petros Kliridis]]

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi

- atcelt Regulu (EK) Nr. 832/2005⁽¹⁾;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja atsauca uz tiem pašiem pamatiem un galvenajiem argumentiem, ko tā ir norādījusi lietā T-300/05.

⁽¹⁾ Komisijas 2005. gada 31. maija Regulas (EK) Nr. 832/2005 par cukura, izoglikozes un fruktozes pārpalikuma daudzumu noteikšanu Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovākijā, OV L 138, 01.06.2005., 3. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 16. augustā — Kustom Musical Amplification/ITSB

(lieta T-317/05)

(2005/C 271/46)

(Tiesvedības valoda — angļu)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Kustom Musical Amplification Inc. (Cincinnati, ASV) (pārstāvji — M. Edinboro [M. Edenborough], barrister un T. Bamfords [T. Bamford], solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi

- atcelt Apelāciju otrās padomes lēmumu Nr. 1035/2004-2 vai, pakārtoti, atcelt to daļā, ar ko preču klasifikācija ir ierobežota un ietver tikai "Stīgu instrumentus, proti, elektriskās ģitāras profesionāļiem", kas ietilpst 15. klasē;
- nodot Kopienų preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 3 206 372 atpakaļ Birojam, lai minēto pieteikumu virzītu publicēšanai;
- piespriest atbildētajam atlīdzināt apelācijas iesniedzējai/prasītājai tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas iesniedzējai/prasītājai ir radušies sakarā ar šo prasību, apelāciju procesā Apelāciju padomē un pārbaudes procesā.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienų preču zīme: Trīsdimensiju preču zīme, kas attēlo tā saucamo "Beast" ģitāras formu attiecībā uz 15. klasē ietilpstošajām precēm (stīgu instrumenti, proti, ģitāras) (Kopienų preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3 206 372).

Pārbaudītāja lēmums: preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

**Prasība, kas celta 2005. gada 25. augustā — AstraZeneca/
Komisija**

(lieta T-321/05)

(2005/C 271/47)

(Tiesvedības valoda — angļu)

Lietas dalībnieki

Prasītāji: AstraZeneca AB (Sēderteljē [Sodertälje], Zviedrija) un AstraZeneca plc (Londona, Apvienotā Karaliste) [Pārstāvji: M. Brīlijs [M. Brealey], QC, M. Hoskins [M. Hoskins], barrister, F. Merfijs [F. Murphy], solicitor];

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija.

Prasītāju prasījumi

- atcelt Eiropas Komisijas 2005. gada 15. jūlija lēmumu, kas attiecas uz procedūru atbilstoši EK līguma 82. pantam un EEZ līguma 54. pantam (Lieta COMP/A.37.507.F3 — AstraZeneca);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija uzlika naudas sodu abiem prasītājiem 46 000 000 eiro apmērā un papildus uzlika pirmajam prasītājam naudas sodu 14 000 000 eiro apmērā par EKL 82. panta un Eiropas Ekonomiskās zonas līguma 54. panta pārkāpumu. Komisija atklāja, ka 1993. gada sākumā prasītāji iesaistījās apzinātā patentu advokātu, valsts tiesu un patentu biroju maldināšanā, lai iegūtu papildu aizsardzības sertifikātus, kas tiem nepienācās, ko tie arī zināja, viņu patentētajam produktam "omeprazole", aktīvā viela prasītāju farmacētiskā produktā "Losec". Tā atklāja arī to, ka 1998./1999. gadā prasītāji piekopa šādu stratēģiju — tie izvēles kārtībā izņēma no aprītes "Losec" kapsulas, aizvietoja tās ar "Losec" tabletēm un pieprasīja tirdzniecības atļaujas pārreģistrāciju kapsulām Dānijā, Norvēģijā un Zviedrijā. Lēmumā ir noteikts, ka abi pārkāpumi tika veikti ar nodomu negodīgi deformēt konkurenci, ko rada patentētās zāles un paralēlais imports.

Prasītāji apstrīd Komisijas Lēmumu vairākos aspektos. Tie uzskata, pirmkārt, ka Komisija kļūdaini noteica konkrēto tirgu kā proton-pump-inhibitoru tirgu, kas tiek izmantoti ar gastroenteroloģiskām skābēm saistīto slimību ārstēšanai, un izslēdza histamīna receptoru antagonistus no konkrētā tirgus. Šis secinājums tāpat ietekmē Komisijas atzinumu par dominējošo stāvokli, jo, pēc prasītāju domām, apstrīdētajā lēmumā nav izvērtēts, vai prasītāji joprojām būtu dominējošā stāvoklī, ja histamīna receptoru antagonistu tiku iekļauti konkrētajā tirgū.

Prasītāji tāpat apstrīd Komisijas secinājumus par pārkāpumiem — gan uz tiesiskā, gan uz faktiskā pamata. Attiecībā uz pārņemto maldināšanu saistībā ar patentiem prasītāji uzskata, ka šāda maldināšana pieteikuma par intelektuālā īpašuma tiesībām ietvaros nevar juridiski tikt uzskatīta par ļaunprātīgu tiesību izmantošanu, ja vien un tik ilgi kamēr negodīgi iegūtās tiesības tiek izmantotas vai var tikt izmantotas. Tāpat tie apstrīd to, ka EKL 82. pants, ja to pareizi interpretē, uzliek tiem pienākumu saglabāt tirdzniecības atļauju produktiem, ko tie vairs netirgo, tikai tāpēc, lai patentēto zāļu un paralēliem tirgotājiem būtu vieglāk ar to konkurēt.

Prasītāji apstrīd arī Komisijas secinājumus par abu pārkāpumu faktiem. Tie apgalvo, ka Komisija nav sniegusi pierādījumus, kas atbilstoši attiecīgajām tiesību normām liecinātu par pārņemto ļaunprātīgo intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanu un ka turklāt nepastāvēja nekāda stratēģija attiecībā uz "Losec" kapsulu nomainīšanu pret tabletēm izvēles kārtībā vai tirdzniecības atļauju atcelšanu kapsulām izvēles kārtībā.

Prasība, kas celta 2005. gada 25. augustā — Igaunija/Komisija

(lieta T-324/05)

(2005/C 271/48)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Igaunijas Republika (pārstāvis — Lembits Uiibo [Lembit Uiibo], pārstāvis)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

atcelt Komisijas Regulu (EK) Nr. 832/2005 (OV L 138, 01.06.2005., 3. lpp.).

Pamati un galvenie argumenti

Prasība tiek celta par Komisijas 2005. gada 31. maija Regulas (EK) Nr. 832/2005 par cukura, izoglīkozes un fruktozes pārpalikuma daudzumu noteikšanu Čehijā, Igaunijā, Kiprā, Latvijā, Lietuvā, Ungārijā, Maltā, Polijā, Slovēnijā un Slovākijā (!) atcelšanu.

Prasītāja izvirza šādus argumentus:

- būtiski procedūras pārkāpumi Regulas (EK) Nr. 832/2005 pieņemšanā — kopīgās atbildības principa pārkāpums, uzdotot komisārei Fišerei Boelei [*Fischer Boel*] noskaidrot no tirgus izņemamā cukura daudzumu pirms regulas pieņemšanas;
- attiecībā uz regulām par EK līguma īstenošanu — Regula (EK) Nr. 832/2005 pārkāpj Regulu (EK) Nr. 60/2004, kas ir tās tiesiskais pamats, jo:
 - a) Regula (EK) Nr. 832/2005 ir pretrunā ar Regulas (EK) Nr. 60/2004 6. pantu, jo privātās mājsaimniecībās uzglabātais cukura daudzums tika iekļauts virsnormas krājumos;
 - b) Komisija pretrunā ar Regulas (EK) Nr. 60/2004 6. panta 1. punkta c) apakšpunktu nav ņēmusi vērā īpašos apstākļus, kādos krājumi radušies Igaunijā;
- pamatojuma norādīšanas pienākuma pārkāpums saskaņā ar EKL 253. pantu, jo Regulā (EK) Nr. 832/2005 nav norādīts pamatojums tam, kādēļ privātajās mājsaimniecībās uzglabātais cukurs tiek iekļauts virsnormas krājumos un nav ņemti vērā apstākļi, kādos šie krājumi radušies;
- labas pārvaldības principa pārkāpums, jo, pieņemot Regulu (EK) Nr. 832/2005, Komisija nav ņēmusi vērā īpašos apstākļus, kādos Igaunijā radušies krājumi, tai skaitā pašas Eiropas Savienības devumu cukura importa pieaugumam;
- labas ticības principa pārkāpums, jo netika pieņemti nekādi pasākumi, lai novērstu cukura eksporta pieaugumu no Eiropas Savienības uz Igauniju un tika kavēti Igaunijas pretpasākumi;
- diskriminācijas aizlieguma principa pārkāpums, jo cukura pārpalikuma noteikšanā atbilstoši Regulai (EK) Nr. 832/2005 Igaunija ir diskriminēta salīdzinājumā ar tā saucamajām vecajām dalībvalstīm un iespējamie pasākumi Regulas (EK) Nr. 832/2005 īstenošanai radītu Igaunijas uzņēmumu un mājsaimniecību diskrimināciju salīdzinājumā ar attiecīgajām grupām vecajās dalībvalstīs vai salīdzinājumā ar uzņēmumiem vecajās dalībvalstīs;
- uzņēmumu un/vai privāto mājsaimniecību īpašumtiesību pārkāpums, jo iespējamie pasākumi Regulas (EK) Nr. 832/2005 īstenošanai noteiktu šīm personām ierobežojumus, ko nevarētu attaisnot ar legītimiem mērķiem un radītu viņu tiesību nesamērīgu ierobežojumu;
- samērīguma principa pārkāpums, jo saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 832/2005 pienākumam izņemt no tirgus cukura dau-

dzumu, kas atbilst privātajās mājsaimniecībās uzglabātajam cukura daudzumam, nav legītimis mērķis un rada viņu tiesību nesamērīgu ierobežojumu.

(¹) OV L 138, 01.06.2005., 3. lpp.

Prasība, kas celta 2005. gada 8. septembrī — Spānijas Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija

(lieta T-341/05)

(2005/C 271/49)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — Huans Manuels Rodrigess Karkamo [*Juan Manuel Rodríguez Cárcamo*], *abogado del Estado*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi

- atcelt Seutas un Melillas iekļaušanu kategorijā L01 Komisijas 2005. gada 16. jūnija Regulas (EK) Nr. 909/2005, ar ko nosaka piena un piena produktu eksporta kompensācijas, pielikumā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Komisijas 2005. gada 16. jūnija Regulu (EK) Nr. 909/2005, ar ko nosaka piena un piena produktu eksporta kompensācijas (¹), ciktāl tā izslēdz Seutu un Melillu no galamērķiem, kas kopumā noteikti piena produktu eksporta kompensācijai. Šī izslēgšana atbilst mērķim izbeigt atsevišķus prettiesiskus komerciālus darījumus, kas izpaužas kā minēto preču eksports no šīm divām teritorijām, paredzot saņemt atbilstošu kompensāciju, lai pēc pārstrādes tās atkal ievestu Kopienas teritorijā, nemaksājot nekādu muitas nodokli.

Savu prasījumu pamatojumā prasītāja izsaka šādas pretenzijas:

- Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ 31. panta 3. punkta pārkāpums tādēļ, ka apstrīdētais pasākums nav pamatots ne ar vienu no minētajā pantā paredzētajiem apsvērumiem un, pakārtoti, tas balstās uz nepierādītiem faktiem;
- šīs pašas regulas 31. panta 2. punkta pārkāpums tādēļ, ka nav ņemta vērā piena produktu iedaba. Šajā sakarā prasītāja norāda — pat pieņemot, ka ar krāpšanas pārtraukšanu var pamatot kompensāciju atcelšanu attiecīgajam galamērķim, pasākums ir pieņemts, ņemot vērā vienīgi eksporta

galamērķi, vienādi attiecoties uz visām precēm, kuru eksports uz Seutu un Mellilu tiek kompensēts. Diskriminējot ražotājus, uz kuriem ir vērstas apstrīdētais pasākums, tiek pieļauts arī šīs pašas normas pārkāpums;

- nediskriminācijas principa pārkāpums;
- šajā lietā ir pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana.

⁽¹⁾ OV L 154, 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 160, 48. lpp.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA**Jauno Civildienesta tiesas tiesnešu zvēresta nodošana**

(2005/C 271/50)

Ar Padomes 2005. gada 22. jūlija Lēmumu, ar ko ieceļ Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnešus⁽¹⁾, sākot no 2005. gada 1. oktobra par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas tiesnešiem ieceltie tiesneši Boruta [Boruta], Žervazoni [Gervasoni], Kanninens [Kanninen], Krepels [Kreppel], Mahonijs [Mahoney], Tagars [Tagaras] un Van Rapenbušs [van Raepenbusch], 2005. gada 5. oktobrī nodeva zvērestu Eiropas Kopienų Tiesā.

(¹) OV L 197, 28.07.2005., 28. lpp.

Civildienesta tiesas priekšsēdētāja ievēlēšana

(2005/C 271/51)

2005. gada 6. oktobra sanāksmē Civildienesta tiesas tiesneši atbilstoši 3. pantam Padomes 2005. gada 22. jūlija Lēmumā, ar ko ieceļ Eiropas Savienības Civildienesta (¹) tiesas tiesnešus, un Protokola par Tiesas Statūtiem (²) I pielikuma 4. panta 1. punktam par minētās tiesas priekšsēdētāju no 2005. gada 6. oktobra līdz 2008. gada 5. oktobrim ievēlēja tiesnesi Mahoniju [Mahoney].

(¹) OV L 197, 28. 7. 2005., 28. lpp.

(²) OV L 333, 09.11.2004., 9. lpp.

III

(Paziņojumi)

(2005/C 271/52)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 257, 15.10.2005.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 243, 1.10.2005.

OV C 229, 17.9.2005.

OV C 217, 3.9.2005.

OV C 205, 20.8.2005.

OV C 193, 6.8.2005.

OV C 182, 23.7.2005.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
